

Inleiding

Is Leuven langzaam het Orwell-tijdperk aan het binnenstappen? Op gemeentelijk vlak wordt aan allerlei duistere reglementeringen gewerkt, die een duidelijke beperking inhouden van het recht om zijn mening te uiten via affiches, pamfletten, e.a. dergelijk drukwerk. Op politieel en justitieel vlak merken we een duidelijke verharding van het optreden t.a.v. actiegroepen. Hoge instanties - vooral de jonge substituuat van de Procureur des Konings, Verbelen valt hierbij op - beginnen zich vaak zelfs persoonlijk te bemoeien met het optreden van kleine actiegroepen. Over het optreden van Verbelen t.a.v. de drie mensen, die jl. in de nacht vóór de verkiezingen, werden gearresteerd op verdenking van het kalken van slogans in de buurt van de stemburelen, vervolgens op sekreet gesteld, en in het totaal vijf dagen vastgezet, volgt verderop meer.

Deze brochure is opgesplitst in twee delen. Ten eerste worden een drietal initiatieven op gemeentelijk vlak besproken. 'Het politiereglement op het aanplakken' werd goedgekeurd door de gemeenteraad van 18 april 1983, maar wacht nog op goedkeuring door de Bestendige Deputatie. Krachtens dit nieuw politiereglement zou het mogelijk worden de verantwoordelijke uitgevers op een affiche te vervolgen voor de schade toegebracht door het verkeerd aanplakken van de bewuste affiche. 'Het politiereglement ter bevordering van het bewaren van de orde op de openbare wegen', dat normaaliter - indien er geen storm van protest was opgestoken tegen de inhoud ervan - zou besproken geweest zijn op de gemeenteraad van 19 december 1983 bevat wijzigingen inzake de reglementering op het uitdelen en verkopen van drukwerk zoals bv. pamfletten. In het ontwerp stond o.m. vermeld dat het formeel zou verboden worden pamfletten uit te delen aan doplokalen, fabriekspoorten e.d. Nochtans werd gesteld door o.m. Van Sina dat het reglement werd opgesteld op vraag van handelaars in winkelwandelstraten... Op de gemeenteraad van 19/12/83 werd tenslotte een motie goedgekeurd inzake het bekladden van monumenten e.d., en ook hierover valt een en ander te zeggen, o.m. als men deze motie plaatst in de kontekst van wat voorafging.

In het tweede deel behandelen we twee recente gebeurtenissen. Aan de hand van een korte fotoreportage, die gekiekt werd daags nadat de Europese verkiezingen hadden plaatsgevonden, maken we een analyse van het wildplakken. Ondanks afspraken tussen de politieke partijen vooraf, ondanks een publieke waarschuwing van burgemeester Van Sina aan het adres van CVP'er Van Rompuy, werd er op het grondgebied Leuven, vooral buiten de stedelijke ring,

enorm aan 'wildplakken' gedaan. In een aantal gevallen betreft het kandidaten die enorme cijfers gescoord hebben inzake voorkeurstemmen. Ondanks het feit dat 'wildplakken' door de interventie van Van Sina tot een publiek thema werd gemaakt van deze kiescampagne, scoren de 'wildplakkers' hoge cijfers en verwerven juist wetgevende macht door dit 'wildplakken'. Betekent dit geen feitelijke legalisering van deze manier van aanplakken? Ten tweede was er de zeer ernstige bevoegdheidsovertreding van het Leuvense parket. Zoals reeds gezegd werden 3 mensen die verdacht worden van het kalken van anti-rakettenslogans in de buurt van stemburelen een vijftal dagen in de Leuvense hulp-gevangenis vastgehouden. Deze aanpak steekt schril af tegen de behandeling van de klacht die V.U.-leden indienden tegen CVP-kandidaat Pol Marck. Een V.U.-ploeg die op wacht stond bij één hunner affiches, betrapten 3 CVP-ers die de kop van Kuypers wilden besmeuren met rode verf. De 3 konden aan de haal, maar ze verplaatsten zich in een auto die toebehoorde aan dhr. Marck.

Deze brochure is geschreven vanuit de hypothese dat het huidige gemeentebestuur ten onrechte allerlei drogredenen aanhaalt om haar maatregelen te verantwoorden. Waarom steekt Van Sina de draak op een politiek onfatsoenlijke manier met onze verwijzing naar de zure regen, die onze monumenten op een veel ernstiger manier aantast dan de slogans uit spuitbussen? Waarom die verwijzing naar handelaren uit winkelwandelstraten bij het pamflettenreglement als het feitelijk handelt over: doplokalen, fabriekspoorten enz...? Waarom zijn partijen als CVP en PVV zo happig om binnen deze gemeenteraad het wildplakken van affiches te bestrijden, als bij elke verkiezing overduidelijk blijkt dat geen enkele politicus zich aan die voorstellen houdt. Nu nog prijkt op menig verkeersbord in het Leuvense een sticker met een zuur kijkende Van Sina d'r op, daterend van de gemeenteraadsverkiezingen van '82...

Wij roepen elke democraat in het Leuvense en daarbuiten op deze materie ernstig te bestuderen, om de volgende stappen in het gevoerde beleid terzake in hun juiste kontekst en draagwijdte te beoordelen.

Radicale Criminologen

korrespondentie-adres: Postbus 11, 3000 Leuven 1

Deel 1. Het Leuvense beleid knaagt aan grondwettelijke vrijheden

§ 1. Het affichereglement

Tijdens de gemeenteraad van 18 april 1983 werden enkele wijzigingen aan het 'politierglement op het aanplakken' goedgekeurd. De innovaties op die nieuwe politierglement, dat in Bijlage 1 integraal is afgedrukt, betreffen vooral art. 7 en 8. Er zal in geval van wildplakken proces-verbaal opgesteld worden tegen de verantwoordelijke uitgever van de aanplakbrieven of de inrichter van de aangekondigde activiteit, als men de aanplakkers niet heeft kunnen pakken. Beide, de verantwoordelijke uitgever en de inrichter, zullen verplicht worden de kosten te dragen voor het reinigen en herstellen van de eigendommen, die door het wildplakken werden beschadigd. Nu, meer dan een jaar later, is het reglement nog steeds niet goedgekeurd door de Bestendige Deputatie, wat er op wijst dat er juridische stront aan de knikker is, iets waar het protest onmiddellijk op gewezen heeft. Ondanks het feit dat het nieuwe reglement nog niet in voege is, merke men dat Van Sina het reeds deels in de praktijk aan 't brengen is.

Begin februari vraagt het 'komitee tegen het racisme' aan de Burgemeester en Schepencollege de toelating om een meeting en een fuif in te richten. In een toelichting bij de toelating stelt Van Sina de organisator persoonlijk verantwoordelijk voor illegale aanplakkingen. In een daaropvolgende gemeenteraad interpeleert Nicole Delbecque van Agalev Van Sina of hij het affichereglement al in de praktijk aan het toepassen is. Van Sina antwoordt hier negatief op, met het argument dat er in dat geval ook had moeten bijstaan dat de inrichter er ook voor kon vervolgd worden. Als voorbeeld voor organisatoren met 'zin voor verantwoordelijkheid', noemde Van Sina de gevallen in dewelke inrichters zich achteraf bij hem persoonlijk komen verontschuldigen omwille van de door affiches toegebrachte schade. Als dergelijke passages geen juridische waarde hebben, waarom last Van Sina ze dan in, vraagt Stef Janssens zich in Veto af. (Veto, 29/3/84) 'Hoeveel inrichters weten dat ze op basis van deze tekst niet kunnen vervolgd worden, en verkeren in een dergelijke waan? Een beter afschrikkingsmiddel, uit gebrek aan effectieve wettelijke middelen voor kandidaat-organisatoren is moeilijk denkbaar', aldus Janssens.

In april '83 rees tegen dit politierglement heelwat protest, zowel binnen als buiten de gemeenteraad. Nog vóór de gemeenteraad het ontwerp besprak werd er in Leuven een affiche verspreid met hierop de tekst 'Vanaf heden mogen alleen nog de rijken affiches plakken op onze mooie, grote borden'. Twee derden van de affiche werd echter gevuld met V.U. VAN SINA, DIESTSESTEENWEG 715, KESSEL-LO. De tekst op deze affiche vat de bijzonderste kritieken zowat samen. Enerzijds betekent de invoering van dit reglement een onverantwoorde censuur op het verspreiden van affiches, en leidt het een-evolutie in, waar op het eind enkel de rijken hun

mening kwijt kunnen op grote reclamepanelen. Anderzijds is het gevaar voor misbruiken bijzonder groot. Wat bv. met kinderen die gekregen stickers op auto's gaan plakken? Het derde argument had betrekking op het ongrondwettelijke van dit reglement. Een verantwoordelijke uitgever draagt enkel verantwoordelijkheid voor de inhoud van de affiche en niet voor de eventuele schade aangebracht door de verspreiders ervan.

Wat de juridische analyse betreft, verwijzen we naar Bijlage 2 waar een en ander wordt uit de doeken gedaan. Kort samengevat komt het hier op neer dat de wetten inzake verantwoordelijke uitgever er eigenlijk gekomen zijn, om de drukker en de verspreider maximaal te beschermen voor wat de inhoud van het drukwerk betreft. Een drukker of een verspreider kan nooit vervolgd worden wat de inhoud van het drukwerk betreft, indien de schrijver of de uitgever bekend zijn. Een reglementering die bedoeld was om de verspreiding en het drukken van een drukwerk te ontlasten van verantwoordelijkheid voor wat betreft de inhoud ervan, en aldus die verspreiding en drukwerk maximale kansen te bieden, wordt nu getransponeerd naar eventuele fouten die de verspreider maakt, nl. beschadigen van eigendommen door wild plakken. Dat is, een vanuit democratisch opzicht, totaal ongeoorloofde maatregel. In de praktijk gaat dit een zekere censuur leggen op de inrichter (de schrijver) en de verantwoordelijke uitgever, omdat zij morgen kunnen gedagvaard worden voor de schade veroorzaakt door de verspreiders. Terwijl de wetgever uitdrukkelijk het verspreiden onderscheidt van het schrijven (het inrichten) en de wat de inhoud van het drukwerk betreft verantwoordelijke uitgever, klutst Van Sina alles terug bij mekaar, en stelt de inrichter en de V.U. verantwoordelijk voor alles wat de verspreiding betreft. Een persoon zal in de toekomst al twee keren nadenken voor hij nog als verantwoordelijke uitgever op een affiche plaatsneemt, of voor hij nog iets schrijft (cfr. iets inricht). Juist die censuur zal in de toekomst weer negatieve consequenties hebben voor het drukken en het verspreiden, omdat de eerste twee (inrichter en V.U.) wat het inhoudelijke betreft op dit ogenblik de andere twee (drukker en verspreider) beschermen. Het mechanisme dat Van Sina hier in gang zet, is hoe dan ook een rem op de vrije meningsuiting. In de gemeenteraadzitting zei SP-er Tobback, dat met het nieuwe reglement niemand nog een affiche of een zelfklever kan uitgeven zonder het risico te worden vervolgd. Wat bv. met kleine kinderen die een gekregen zelfklever op auto's gaan plakken e.d. Zal dan ook de uitgever, de inrichter voor de schade moeten opdraaien?

Het ontwerp kan natuurlijk niet los gezien worden van de realiteit in Leuven. Buiten de universitaire campus zijn er nauwelijks aanplakmogelijkheden. Het verspreiden van affiches door de stadsdiensten is een lachertje, omdat deze plakborden zich op de meest onooglijke plaatsen bevinden en het bovendien een erg

kostelijke aangelegenheid is. Wat de schade van het wild-plakken aan gebouwen betreft, dient opgemerkt dat dit allemaal nog al meevalt. Doorgaans wordt geplakt op leegstaande gebouwen en bv. de op de achterkant van de zogenaamde historische gebouwen. (zie bv. de grote bibliotheek) Het optreden van Van Sina heeft dus enkel tot gevolg dat men een aantal symptomen wil gaan wegnemen, (lees: een aantal affiches wil weghebben) zonder dat ingespeeld wordt op de behoefte van de inrichters om publiciteit te maken van hun activiteit. Er is overleg beloofd met bv. universitaire studentengroeperingen, maar voorlopig is daar nog niets van in huis gekomen.

Voorlopig is het muisstil rond dit politiereglement en wacht het nog op een goedkeuring door de Bestendige Deputatie. Naar verluidt is het daar in een 'politieke ijskast' gestoken... Voor het Hof van Cassatie zou dit politiereglement geen schijn van kans maken, aldus mensen die het kunnen weten... Het is dus wachten op een precedent inzake toepassing, eenmaal het reglement in voege getreden. Daarna dient de getroffen groepering of verantwoordelijke uitgever in beroep te gaan bij de korrektionele rechtbank en zo via het verder aantekenen van beroep tegen deze beslissing - indien deze negatief mocht blijken - op te klimmen tot het Hof van Cassatie, waar er definitief korte metten mee wordt gemaakt.

o o o o

Bijlage 1

Aanwezig : De H. H. A. Vansina, Burgemeester-Voorzitter ;
 Spröckeels, Mevr. Van Hove echtg. Wouters, de Hr. Anciaux, Mevr. Geelen echtg.
 De Reycke, Mevr. De Kelver echtg. Hamels, de H. H. Pierco, Wouters, Massart,
 Schepenen ;
 Mej. Aerts, de H. H. Anthoon, Bohets, Brepoels, Bruyninckx, Buyse, Cockx,
 Mej. Delbecque, de H. H. De Paepe, Devlies, Doms, Feyfer, Flour, Geeraerts,
 Libert, Lielar, Martens, Nieuwling, Robbeets, Rodts, Tobback, Vanden Eynde,
 Van der Meeren, Mevr. Vanderzeypen echtg. Goffin, de H. H. Vandezande, Van Espen,
 Van Itterbeek, Van Mellaert, Mevr. Vanneck echtg. Van Autgaerden, Mevr. Van Opendenbosch
 echtg. Bosquet, de H. H. Vanzebroeck, Verheyen, Verlinden, Willemans,
 Raadsleden ;
 de Hr. O. Guffens, Stadssecretaris.

De notulen van de vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

POLITIËREGLEMENT OP HET AANPLAKKEN

De Gemeenteraad,

Overwegende dat het wild aanplakken in de Stad Leuven steeds meer uitbreiding neemt;

Overwegende dat bij het wild aanplakken zowel private eigendommen als openbare eigendommen worden beschadigd;

Overwegende dat het derhalve vereist is dringend maatregelen te nemen tegen het wild aanplakken en het aanplakken te reglementeren;

Gelet op het decreet van 14.12.1789 betreffende de inrichting van gemeenten, inzonderheid artikel 50;

Gelet op het decreet van 16-24.8.1790, op de rechterlijke inrichting, meer bepaald Titel XI, artikel 3;

Gelet op de gemeentewet, inzonderheid artikelen 75 en 78;

Gelet op het advies van de bevoegde raadscommissie dd. 31.3.1983;

Op voorstel van het College van Burgemeester en Schepenen;

BESLUIT:

Artikel 1.- Het is steeds verboden op gebouwen, muren, afsluitingen, bomen, palen of konstrukties van welke aard ook, die deel uitmaken van het openbaar domein evenals langs de openbare wegen of elders om het even welke aanplakbrieven aan te plakken of te plaatsen, alsook bij middel van kalk, teer of andere verfstoffen, om het even welke teksten of tekeningen aan te brengen.

Artikel 2.- Dit alles is eveneens steeds verboden op huizen, afsluitingen, of op om het even welk privaat bezit, zonder daartoe vooraf van de gebruiker en/of de eigenaars schriftelijke toelating te hebben verkregen.

Artikel 3.- Aanbrengen van plakaten van max. 0,50m. x 0,70m. kan toegelaten worden op palen langs de openbare wegen met uitzondering van palen voor de verkeerssignalisatie. Hiertoe moet evenwel een voorafgaandelijke schriftelijk toelating bekomen worden van het Schepencollege. Aan deze toelating zijn voorwaarden verbonden. Voor aanplakkingen op de Rijkswegen moet de toelating bekomen worden van de dienst Bruggen en Wegen.

Artikel 4.- Het aanplakken van alle aanplakbrieven op de openbare aanplakplaatzen van de Stad Leuven wordt uitsluitend gedaan door de Stadsdiensten en met toepassing van het retributiereglement ter zake.

Artikel 5.- Alleen op de openbare aanplakplaatsen, waar een ruimte is voorzien voor het vrij aanplakken, mag door de inwoners van de Stad Leuven vrij worden aangeplakt.

Artikel 6.- Het overplakken, afrukken, bevuilden en schenden van aanplakbrieven, uitgehangen of aangeplakt in overeenstemming met de bepalingen van onderhavig reglement is verboden.

Artikel 7.- Tegen de aanplakkers of, bij ontstentenis ervan, tegen de verantwoordelijke uitgever van de aanplakbrieven, of de inrichter van de aangekondigde activiteit, zal proces-verbaal worden opgesteld bij het wild aanplakken in de Stad.

Artikel 8.- De daders, de verantwoordelijke uitgever of de inrichters, zullen verplicht worden de kosten te betalen voor het reinigen en herstellen van de eigendommen, beschadigd door het wild aanplakken.

Artikel 9.- De overtreders van de bepalingen van dit reglement zullen bovendien gestraft worden met politiestrafpen, d.w.z. met een gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen en/of een boete van 1 tot 25fr.

Artikel 10.- Dit reglement zal afgekondigd worden overeenkomstig artikel 102 van de Gemeentewet.

Artikel 11.- Dit reglement zal voor kennisgeving gezonden worden aan de heer Gouverneur van Brabant.

Gedaan in zitting ten stadhuisse, datum als hierboven.

Voor eensluidend uittreksel

De Stadssecretaris,

De Burgemeester

O. GUFFENS

A. VANSINA

Politie tegen wildgroei

'Plakken' repressief aangepakt

Op de jongste gemeenteraadszitting te Leuven werd meerderheid tegen oppositie, een nieuw politiereglement inzake het wild plakken van affiches goedgekeurd, dat nog diezelfde avond zelfs het BRT-radionieuws haalde. Het betreft hier, een wellicht ongrondwettelijke beslissing, die de verantwoordelijke uitgever van de affiche of de inrichter van de aangekondigde aktiviteit wil vervolgen, als de 'verspreiders' van de affiche, deze verkeerd hebben aangeplakt. "Overwegende dat

het wild aanplakken in de stad Leuven steeds meer uitbreiding neemt; overwegende dat bij het wild aanplakken zowel private eigendommen als openbare eigendommen worden beschadigd; overwegende dat het derhalve vereist is dringend maatregelen te nemen tegen het wild aanplakken en het aanplakken te reguleren", aldus de aanhef van het nieuw politiereglement.

Tijdens de nacht van zondag 17 op maandag 18 april, net vóór de bewuste

gemeenteraadszitting, hadden de diverse ploegen die zich kandidaat stellen voor het praesidium van Ekonomika, een 'coup d'état' gepleegd inzake de 'affichage' in Leuven, door liefst meer dan 2000 affiches in de voornaamste straten van Leuven aan te plakken. Tijdens de gemeenteraadszitting werd dit 'gebeuren' als voorbeeld door burgemeester Vansina aangehaald, met de melding dat in dit geval 'met het nieuwe reglement' het praesidium van Ekonomika zou worden aangepakt. Tijdens de zitting werd heelwat kritiek geuit op dit nieuw politiereglement, door o.m. de VU-er Vandezande die aankondigde een bezwaarschrift in te zullen dienen bij de Raad van State.

De letter van de wet

Juridisch doet het nieuwe reglement even denken aan artikel 18 dat inzake drukpersmisdrijven bepaalt dat 'wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, de uitgever, de drukker of de verspreider niet vervolgd kan worden. Er is een trapsgewijs, dalende verantwoordelijkheid, die bedoeld is de drukpersvrijheid steviger te onderbouwen.

Door deze uitzondering op de normale toepassing van de art. 66 en 67 van het Strafwetboek inzake mededaderschap en medeplichtigheid, valt de privé-censuur weg, die anders de

uitgevers, drukkers en verspreiders geneigd zouden uit te oefenen op de inhoud van de geschriften ter vrijwaring van hun eventuele eigen verantwoordelijkheid, wegens de door hun aan de schrijver verleende materiële medewerking. (1)

Het is slechts in laatste instantie dat de verspreider van een drukwerk in aanmerking komt voor vervolging, indien én schrijver, én uitgever onbekend zijn of niet in België woonachtig zijn.

Wild plakken van affiches is geen drukpersmisdrijf, omdat dit laatste enkel betrekking heeft op 'het uiten van een misdadige gedachte'. We moeten even verder bladeren in het Strafwetboek om te komen tot datgene wat de gemeenteraad van Leuven wil betugelen. Art. 526 bepaalt dat "met een gevangenisstraf van 8 dagen tot één jaar en met geldboete van 26 Bf tot vijfhonderd frank (te vermenigvuldigen met 40) wordt gestraft hij, die vernielt, neerhaalt, verninkt of beschadigt: monumenten, standbeelden of ander voorwerpen die tot algemeen nut of tot openbare versiering bestemd zijn en door de bevoegde overheid of met haar machtiging zijn opgericht". Doorheen de stroeve tekststructuur staat hier duidelijk dat hij die vernielt, vervolgd dient te worden.

Er bestaat geen enkele wettelijke grond om iemand als mededader te beschuldigen op grond van het feit dat ook zijn naam op de affiche voorkomt,

waarmede de 'private of de openbare eigendommen werd beschadigd', zoals in het geval van de drukpersmisdrijven de verspreider tegen de schrijver beschermd wordt, mogen we aannemen dat hier de schrijver tegen de 'destruktieve' verspreider beschermd is.

Het geestige van de wet

Dat deze nieuwe reglementering als het ware staat te roepen voor misbruiken is duidelijk. Wat gaat Vansina doen, als hij morgen door iemand als verantwoordelijke uitgever op een affiche geplaatst wordt, en deze affiche geplakt wordt waar het niet mag bv. op het uitstalraam van een winkel. Wat als die winkel bij het gerecht tegen hem klacht indient, op basis van dit politiereglement? Het voorbeeld van Vansina is wellicht extreem gesteld en meer naar de praktijk toe, is het voorbeeld van kinderen die stickers, die ze op een of andere manifestatie in handen gekregen hebben, op auto's plakken. Of politieke opposanten die 's nachts mekaar achtervolgen om elkaars pas geplakte, natte affiches te gaan hangen op plaatsen waar het niet mag.

Volgens diverse waarnemers is het ondenkbaar dat de politierechtbanken dergelijk reglement gaan toepassen, en dit omwille van de ongrondwettelijke inhoud van het nieuwe politiereglement en de vele mogelijke misbruiken.

De geest van de wet

Er is op juridisch gebied nog meer stront aan de knikker. Door op deze manier de naam van de verantwoordelijke uitgever te misbruiken, gaat het

nieuwe politiereglement volledig in tegen de bedoeling van de wetgever. Matthijs stelt dat met art. 299 van het Strafwetboek dat vermeldt van de v.u. op een drukwerk verplicht, het de bedoeling is van deze vermelding de personen te doen kennen die verantwoordelijk zijn voor eventuele in die drukwerken begane buitensporigheden. (2)

Met andere woorden is de verantwoordelijke uitgever enkel 'verantwoordelijk' voor de inhoud van wat er 'uitgegeven' wordt, en geenszins voor de verspreiding van het drukwerk.

Los van deze juridische wirwar zijn er belangrijke politieke consequenties, die rechtstreeks voortvloeien uit het beleid van de stad Leuven terzake. Art. 4 van het bewuste politiereglement stelt bv. dat het aanplakken van affiches op de openbare aanplakplaatsen van de stad Leuven, uitsluitend gedaan wordt door de stadsdiensten. Het betreft een nogal dure

grap, waarbij 20 Bf per affiche dient te worden betaald en het maximale aantal circa 60 affiches bedraagt. Voor wie vertrouwd is met het voeren van publiciteit voor een of andere aktiviteit komt zo'n artikel wereldvreemd over.

De stad heeft een paar jaren terug, even haar goodwill getoond en op een paar plaatsen in Leuven zielen neergepoot. Het weinige gebruik dat er gemaakt wordt, van een aantal van deze zielen — bv. deze aan het begin van 't Stadspark aan de Tienestraat — wijst erop dat een en ander grondig is fout gelopen.

Op de jongste gemeenteraad heeft Vansina aangekondigd dat het politiereglement voorlopig niet in voege zal treden, en dat er eerst overleg zal gepleegd worden met de universiteit om een nieuw aantal 'legale' plakborden te plaatsen. Voorlopig blijft het plakken van affiches, het 'wettelijke' dan, nagenoeg een voorrecht van diegenen die de grote plakborden kunnen leveren. Hierbij kan dan samen met Jaak Brepoels (SPE-onaftankelijke) de vraag gesteld worden of deze grote affiches vaak niet evengoed het stadsbeeld ontsieren, cfr. wat Vansina verwijt aan de 'stadsplakkers'.

Leuven leeft...

Brepeols vindt, het plakken van affiches een symptoom van het feit dat een stad 'leeft', en trekt vergelijkingen tussen Leuven en steden als Diest, Hasselt, Lier, waar het plakken veel minder voorkomt. Vaak fluiten affiches het stadsbeeld op, zoals bv. de Oedipus-affiche, en hij weert het argument van Vansina als zou er vaak geplakt worden historische gebouwen. Waarmee stelt hij dan 'een politiereglement op dat er niet mag geplakt worden op bepaalde historische gebouwen, die met naam genoemd worden.

Er zullen vanaf nu meer affiches komen, met geen of een valse verantwoordelijke uitgever, aldus Brepoels. Ook heeft hij twijfels bij de afdwingbaarheid van dergelijke reglementen. Brepoels verwijst hierbij naar nationale organisaties zoals de PVDA, die stevast één naam en adres vermelden op al hun affiches. In deze middens is het bekend, dat alhoewel er veel proces-verbalen toekomen op het adres van de v.u., er tot dusver nauwelijks een enkele rechtsvervolging gevolgd is. Brepoels wijst in dit verband op het rechterse wordende politieke klimaat, waarin dit soort dingen plots mogelijk worden. In deze algemene tendens is dit politiereglement, een voorbode van het afwentelen van de kosten van een betoging op de organisatoren. In West-Duitsland bv. zijn wetten in voorbereiding waarbij de kosten voor politiebegeleiding automatisch verrekend worden, op de organisatoren, idem voor de schade natuurlijk die zulk een betoging, teweëgbrengt. Brepoels wordt bijzonder cynisch als hij het heeft over een vergadering in de maand juni 1982 toen over een protocol werd gediskus-

seerd dat het aanplakken van affiches zou regelen tussen de Leuvense politieke partijen voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. Op die vergadering was Vansina (CVP) aanwezig, naast senator Devlies (CVP), Doms (PVV) en de anderen. Gedurende één uur werd er vrolijk gelachen,

werden knipoogjes kwistig rondgestrooid, vooraleer er een akkoord op papier werd gezet, waarvan iedereen goed wist dat het slechts theorie zou zijn. Volgens Brepoels werd er op die vergadering het wildplakken tijdens de verkiezingen impliciet goedgekeurd, omdat 'plakploegen toch niet in de hand kunnen gehouden worden...'

... van vrije meningsuiting

Vanwaar komt het initiatief tot dergelijk reglement? Vanwaar de vaststelling dat 'het wildplakken steeds meer uitbreiding neemt'? Vanwaar de uitspraak van Vansina dat het voorstel 'beantwoordt aan de verzuchtingen van' het grootste deel van de bevolking? Wordt er nu meer geplakt dan vroeger? Feit is dat er op dit vlak geen enkel onderzoek werd verricht, en dat de visie berust op een 'impressie'.

Volgens Brepoels is het een feit dat er meer huizen leeg komen te staan wat meer plakgelegheid kreëert. Het leegstaan van huizen is weer te verklaren door het feit dat de politiek van het land ten aanzien van de leegstand volledig mank loopt. Langs de andere kant is het toch duidelijk dat nagenoeg iedereen de mooie gebouwen in Leuven respecteert, aldus Brepoels. Wie heeft er al een affiche zien hangen op de St.-Pieterskerk?

Andere opposanten in de gemeenteraad o.a. Nicole Delbecq van Agalev had het over een regelrechte aanslag op de vrije meningsuiting, omdat plakken doorgaans gebeurt door groepen die geen toegang hebben tot de media of geen financiële middelen daartoe kunnen aanwenden. Vanuit die vaststelling lijkt het ons totaal zinloos een repressieve aanpak te organiseren, tenware er politieke intenties schuilgaan achter het genomen besluit.

Luc Vanheerentals

(1) C.J. Vanhondt, W. Calewaert, *Belgisch strafrecht*, deel II, blz. 304.
(2) J. Matthijs, *Strafwetboek en wetboek van strafvordering*, blz. 97.

§ 2. Het pamflettenreglement

Begin december '83 weerklonk een nieuwe donderslag bij de 'heldere' (?) Leuvense hemel. In opdracht van burgemeester Van Sina heeft adjunct-stadssecretaris Van Ermen een voorstel tot politiereglement opgesteld, 'ter reglementering van de verkoop of de verspreiding van dagbladen en ander drukwerk'. In Bijlage 3 vindt u het volledige ontwerp van politiereglement. Het is de bedoeling dat het op de gemeenteraad van 19/12 besproken zal worden, maar door de massale storm van protest die tegen dit reglement zal opsteken, besluit men hiervan af te zien en terug te sturen naar een commissie van gemeenteraadsleden ter amendement. Onder het mom van de 'handhaving van de openbare rust en orde' en zogezegd op vraag van handelaars uit winkelwandelstraten brengt het reglement heelwat beperkingen aan t.a.v. diegenen die 'dagbladen, weekbladen, tijdschriften, propaganda- of publiciteitsfolders of alle andere publicaties of drukwerken' willen verkopen of uitdelen. Personen die hierbij een vaste standplaats wensen in te nemen langs de openbare weg, moeten aan de burgemeester een vergunning vragen. Personen, die niet wensen een vaste standplaats in te nemen, mogen (blijkbaar) zonder vergunning langs openbare wegen verkopen of verspreiden, maar ze mogen zich niet ophouden aan scholen, feestzalen, in- en uitgangen van fabrieken en werkplaatsen, noch aan de lokalen voor werklozencontrole. Aan allen die verkopen of uitdelen, met of zonder vaste standplaats, is het verboden een gesprek met de voorbijgangers aan te knopen. Enkel de 'tekst en de prijs' van het artikel mag worden medegedeeld. Meer specifiek art. 3 heeft voor heelwat verschillende interpretaties gezorgd. Betekent het, dat krachtens dit politiereglement het verboden is aan doplokken, aan in- en uitgangen van fabrieken en werkplaatsen e.d. bv. pamfletten uit te delen? Of heeft deze restrictie enkel betrekking op 'personen die niet wensen een vaste standplaats in te nemen' bv. een publiciteitskaravaan? Is het in elk geval dus verboden dat jongeren beneden de 16 jaar bv. pamfletten uitdelen, zoals art. 2 doet vermoeden? In de pers (zowel in het Nieuwsblad op 8/12, als in De Morgen op 10/12) werd gesuggereerd dat het 'aan personen zonder vergunning verboden zou zijn aan doplokken e.d. pamfletten uit te delen'. Dit wekt het vermoeden dat men eventueel toch een vergunning zou kunnen bekomen voor deze plaatsen.

Van Sina heeft alleszins weinig gedaan om eventuele foute interpretaties recht te zetten. In het bewuste artikel in het Nieuwsblad merkt hij op dat 'een aantal bepalingen inmiddels al geschrapt zijn', en 'het ontwerp nog door de raadsleden in commissie moet worden behandeld en dat verbeteringen aan de tekst nodig zijn'. Zoals gezegd ontstaat er een storm van protesten. Inderhaast wordt een 'komité' opgericht met hierin de medewerking van Prof. L. Van Outrive. Op 19/12 wordt er door zo'n 350 mensen door de straten van Leuven betoogd. (zie Bijlage 5) Onze reactie direct na het bekendmaken van de feiten kan u lezen in Bijlage 4. De tekst van een petitie-aktie die gevoerd wordt door een 20-tal

progressieve Leuvense organisaties, kan u lezen in Bijlage 6. Op vrijdag 16 december gooien leden van het Anti-Militaristisch Bureau, 10.000 kleine pamfletjes vanop de stellingen van de St. Pieterskerk te Leuven neer op de vrijdagmarkt. Op de kerk worden twee grote spandoeken aangebracht '1984 of we zijn er al' en 'Wie schrijft die blijft. Van Sina niet.' In het pamflet wordt geprotesteerd tegen het verplicht maken van een vergunning voor het uitdelen van pamfletten. 'Daarmee ontstaat een volledige controle op de inhoud van teksten.'

In een motie ondertekend door een 20-tal progressieve organisaties uit het Leuvense schrijft men dat dit reglement 'het uitoefenen van het grondwettelijk recht op vrijmeningsuiting onmogelijk maakt'. 'Na het aannemen van een beperkende reglementering op het aanplakken van affiches is dit een nieuwe poging van het CVP-PVV-stadsbestuur om haar bevolking te muilbanden, door een reglementering waarvan vooral de vakbonds- en werklozenwerking en de vredesbeweging het slachtoffer dreigen te worden. Een en ander kadert in de toenemende tendens om elke uiting van ongenoegen in de kiem te smoren.'

Nadat het protest de zaak nationaal aan de orde heeft gesteld, schrijft de adjunct-stadssecretaris Van Ermen in een brief aan Van Sina volgende ongelooflijke naïeve dingen over het ontwerp dat hij heeft opgesteld. 'In een reglement telt niet alleen de letter, maar nog meer de geest. De toepassing zal derhalve onduidelijk duidelijk maken wat de feitelijke bedoeling is van het reglement. Het is ook zo dat alles verkeerd kan uitgelegd worden en dat ieder uiteindelijk zijn konklusies trekt ten aanzien van een tekst, die uiteraard kort en bondig moet zijn en derhalve vatbaar voor interpretatie.' In die optiek lijkt 'het misbaar' dat heden rond dit ontwerp gemaakt wordt, Van Ermen 'vreemd voorkomend'. Gesteld dat dit schepencollege met de beste bedoelingen deze tekst heeft opgevat, dan lijkt het niet in Van Ermen op te komen, dat een dergelijke vage tekst, door een volgende burgemeester anders kan worden toegepast. Van Ermen kan misschien volgende bedenking van een rechtstheoreticus, dhr. Van Kerschaver, eens onder ogen nemen. (Van Kerschaver, De Gemeentelijke Politieverordening, Schaubroeck, 1957 pg. 370): 'Men zou moeten inzien dat dergelijke kolportagetochten (uitdelen of verkopen van drukwerk) niet kunnen afhankelijk gesteld worden van de voorafgaandelijke machtiging van een burgemeester, die steeds geneigd zal zijn, zelfs onder het mom van vrijwaring der openbare orde, de verkoop te beletten van die bladen en schriften die zijn politieke of filosofische opvattingen niet delen. Zijn beslissing zal heel dikwijls niet veel meer zijn dan een verkapte censuur. De grondwettelijk gewaarborgde persvrijheid zou tenslotte een dode letter zijn, moest zij afhangen van de willekeur van personen die toch ook maar politieke mandatarissen zijn en doorgaans de breeddenkendheid missen van burgemeesters-ambtenaars, zoals die in andere landen bestaan.', aldus Van Kerschaver.

Het voorafgaandelijk onderwerpen van een pamflet aan de censuur van een vergunning is ontoelaatbaar, punt andere lijn.

Bijlage 3

pg.12

trouwens niet alleen voor het uitdelen van pamfletten, maar ook voor wat betreft het uitdelen of verkopen van eenderd welk drukwerk bedoeld in het reglement. Het ontwerp moet dus al om die redenen onvoorwaardelijk worden ingetrokken.

Is zulk ontwerp in overeenstemming met de grondwet? De Morgen meldt op haar voorpagina van 10/12/83 dat grondwetspecialist Leo Neels het voorstel 'ongetwijfeld in strijd acht met de grondwet'. 'Het Hof van Cassatie heeft weliswaar beslist dat een voorafgaande toelating voor het verspreiden van pamfletten niet ongrondwettelijk is - wat evenwel door bijna alle auteurs wordt betwist. Het reglement van Leuven gaat duidelijk veel verder. Dit is een machtsoverschrijding.', aldus Neels. Volgens Neels heeft de burgemeester wel de bevoegdheid om eventueel de straatverkoop te reglementeren, maar is het onaanvaardbaar dat daarbij meteen ook de sociale en politieke propaganda aan banden wordt gelegd.

Door de gemeente Van Kerschaver wordt in het geciteerde boek (pg. 370) erop gewezen dat de administratieve rechtspraak afwijkt van deze van het Hof van Cassatie, in die zin dat de eerste het ongrondwettig acht dat de verkoop of verspreiding van dagbladen en drukwerken langs de openbare weg aan een voorafgaandelijke machtiging van de burgemeester dient onderworpen te worden. 'Naar ons oordeel is alleen de administratieve rechtspraak de juiste; zo zou een politieverordening hoogstens een voorafgaande kennisgeving bij de gemeenteoverheid van de verkoop of verspreiding kunnen opleggen. Dit om de gemeenteoverheid toe te laten, wanneer het nodig mocht blijken politiematregelen te nemen, opdat, bij de verkoop of verspreiding langs de openbare weg, de orde niet zou verstoord worden of het verkeer van voertuigen en voetgangers niet zou gehinderd worden.' Zelfs het Hof van Cassatie heeft uitdrukkelijk aangegeven dat de gemeentelijke overheden dit recht enkel kunnen invoeren 'om de handhaving van de orde in de straten te verzekeren, evenals de veiligheid en het gemak van de doorgang en dat de maatregel niet tot doel mag hebben de schriften na te gaan om het verspreiden te verhinderen van oproerige of zedeloze gedachten'. (Hof van Cassatie, 18/1/1892, Pas, 1892, I. pg. 84).

Het is duidelijk dat de stad Leuven zijn bevoegdheid met dit ontwerp van politiereglement ver te buiten is gegaan. Na de storm van protest heeft men sindsdien nauwelijks nog iets gehoord van het ontwerp. Naar verluidt zit ook dit in de politieke ijskast.

o o o o

Aanwezig: De H. H. A. Vansina, Burgemeester-Voorzitter;
Sprockeels, Mevr. Van Hove echtg. Wouters, de Hr. Anciaux, Mevr. Guelen echtg.
De Reycke, Mevr. De Kelder echtg. Hamels, de H. H. Pierco, Wouters, Massart,
Schepenen;
Mej. Aerts, de H. H. Anthoon, Bohels, Brepoels, Bruyninckx, Buyse, Cockx,
Mej. Delbecque, de H. H. De Paepe, Devlies, Doms, Feyfer, Flour, Geeraerts,
Libert, Lietaer, Martens, Nieuwling, Robbeels, Rodts, Tobback, Vanden Eynde,
Van der Meeren, Mevr. Vanderzeypen echtg. Goffin, de H. H. Vandezande, Van Espen,
Van Itterbeek, Van Mellaert, Mevr. Vanneck echtg. Van Autsaerden, Mevr. Van Opendenbosch
echtg. Bosquet, de H. H. Vanzebroeck, Verheyen, Verlinden, Willemans,
Raadsleden;
de Hr. O. Guffens, Stadssecretaris.

De notulen van de vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

POLITIEREGLEMENT TER BEVORDERING VAN HET BEWAREN VAN DE ORDE OP DE OPENBARE WEGEN.

De Gemeenteraad,

Gelet op het decreet van 14 december 1789 betreffende de inrichting der municipaliteiten, inzonderheid artikel 50;
Gelet op het decreet van 16-24 augustus 1790, betreffende de rechterlijke inrichting, inzonderheid titel XI, artikel 3;

Gelet op artikel 78 van de Gemeentewet;

Overwegende dat het reglementeren van de verkoop of de verspreiding van dagbladen en ander drukwerk alsmede het optreden van ambulante verkopers, godsdienstpredikanten en propagandisten van liefdadige- en sociale verenigingen langs de openbare weg er kan toe bijdragen de openbare rust en orde te handhaven en de veiligheid en het gemak van het verkeer op de openbare weg te verzekeren;

Gelet op het advies van de bevoegde raadscommissie dd.

Op voorstel van het College van Burgemeester en Schepenen;

Verordent:

Artikel 1.- De personen die een vaste standplaats wensen in te nemen langs de openbare weg tot het verkopen of uitdelen van dagbladen, weekbladen, tijdschriften, propaganda- of publiciteitsfolders of alle andere publicaties of drukwerken alsmede de ambulante verkopers, godsdienstpredikanten en propagandisten van liefdadige en sociale verenigingen, moeten daartoe een vergunning aanvragen bij de Burgemeester.

De verzoeker mag daarbij zijn voorkeur voor een bepaalde standplaats laten kennen maar de Burgemeester blijft vrij, indien daar reden toe bestaat, een andere standplaats voor te stellen of aan te duiden.

Artikel 2.- Vergunningen kunnen slechts afgeleverd worden aan personen, bedoeld in artikel 1, van meer dan 16 jaar.

Artikel 3.- De personen, bedoeld in artikel 1, die niet wensen een vaste standplaats in te nemen, mogen langs alle andere openbare wegen verkoop of verspreiden zonder er echter te blijven stilstaan. Zij zullen zich inzonderheid niet mogen ophouden aan scholen, feestzalen, in- en uitgangen van fabrieken en werkplaatsen, noch aan de lokalen voor de werklozencontrole.

Artikel 4.- Aan alle verkopers en verspreiders van vermelde publicaties zowel die met als die zonder vaste standplaats, is het verboden hun waar anders aan te kondigen dan bij de tekst en de prijs.

Het is hen verboden enige melding te maken van de inhoud van het dagblad of het tijdschrift, van aanmerkingen of benamingen bij de titel te voegen, van gebruik te maken van hoorns of andere geluidsversterkers.

Het is aan alle personen, bedoeld in artikel 1, verboden de voorbijgangers rechtstreeks te interpellieren, te volgen of lastig te vallen, alsook luidrucht op te treden in de onmiddellijke nabijheid van plaatsen waar de openbare weg, gebruikt wordt tot wereldlijke of geestelijke plechtigheden of tot het geven van openbare concerten.

Artikel 5.- De verkoop of verspreiding op de openbare weg van dag- en weekbladen en alle publicaties en alle optredens, bedoeld in artikel 1, mogen niet beginnen vóór 5u. 's morgens en moeten te 10u. 's avonds eindigen.

Artikel 6.- De inbreuken op de beschikkingen van deze verordening zullen gestraft worden met politiestraffen voor zover door wetten, algemene of provinciale verordeningen, die op dat gebied zouden van kracht zijn, geen andere straffen voorzien zijn.

Artikel 7.- Deze verordening zal bekendgemaakt worden zoals voorgeschreven door artikel 102 van de gemeentewet.

Artikel 8.- Deze verordening zal ter kennisgeving gezonden worden aan de heer Gouverneur van de Provincie Brabant.

Gedaan in zitting ten stadhuis, datum als hierboven.

Voor eensluidend uittreksel

Op last van het College:
De Stadssecretaris,

De Burgemeester,

O. GUFFENS

A. VANSINA

Biilage 4

PERSMEDEDELING RADICALE CRIMINOLOGEN 6/12/1983

Hierbij wensen wij ons fundamenteel verzet te uiten t.a.v. het nieuwe **VOORSTEL** 'Politierglement ter bevordering van het bewaren van de orde op de openbare wagen' zoals het onding noemt, waarmee de huidige gemeenteraad een nieuwe aanslag wil plegen op de vrije meningsuiting. In april jl. had het huidige schepencollege al heelwat ophof, vooral protest, losgeweekt door een nieuw politierglement in te willen invoeren m.b.t. het plakken. Het feit dat nu ook de verantwoordelijke uitgever van de aanplakbrieven of de inrichter van de aangekondigde activiteit kon worden verantwoordelijk gesteld voor affiches die 'verkeerd' geplakt waren, leidde tot heelwat gegronde vrees naar politieke misbruiken en inperking van de vrije meningsuiting. Van Sina werd even later met de neus op de feiten gedrukt, als er in Leuven een affiche werd rondgehangen, waar hij in koeiletters als verantwoordelijke uitgever stond vermeld.

Het nieuwe politierglement heeft betrekking op het 'verkoop of uitdelen van dagbladen, tijdschriften e.d. of publiciteitsfolders'. Art. 1 stelt expliciet dat personen die een 'vaste standplaats' wensen in te nemen hiervoor een vergunning moeten aanvragen bij de burgemeester. Art. 3 stelt expliciet dat personen bedoeld in art. 1, die niet wensen een vaste standplaats in te nemen, niet mogen blijven stilstaan. Geëxpliciteerd wordt dat hier vooral bedoeld wordt het zich ophouden aan scholen, feestzalen, in- en uitgangen van fabrieken en werkplaatsen, noch aan de lokalen voor de werklozencontrole. In Art. 4 wordt gesteld dat verkopers of verspreiders van vermelde publikaties wordt verboden hun 'waar anders aan te kondigen dan bij de tekst en de prijs'. Het wordt hen verboden enige andere informatie mondeling d'r bij te voegen, en nog eens wordt geëxpliciteerd dat het verboden is de voorbijgangers te interpellieren,

Volgens de Radicale Criminologen betreft het hier een ongelooflijke, laaghartige uitval naar diegenen die voor het verspreiden van hun ideeën afhankelijk zijn van het distribueren van pamfletten, spreken via megafon, en het zelf colporteren van tijdschriften. Het betreft dus een disciplineren van hen die geen andere media ter beschikking hebben om hun ideeën kenbaar te maken. Wie naar de plaatsen kijkt die gevisieerd worden in het politierglement, nl. scholen, feestzalen, in- en uitgangen van fabrieken en werkplaatsen, de lokalen voor de werklozencontrole, weet dat hier gaat om progressieve, linkse organisaties die men wil onder controle brengen. De burgemeester eist dat hij eerst een vergunning aflevert. Wat anders dan de politieke inhoud van de pamfletten zal worden nagecheckt? In een korte toelichting bij het politierglement staat letterlijk dat de reglementering dient bij te dragen tot de 'openbare rust en orde'. Wat heeft het uitdelen van pamfletten aan scholen e.d. 'op zich' te maken met het verstoren van die 'openbare orde', ware het niet dat de politieke inhoud van die pamfletten, hiertoe kan aanleiding geven.

Naast de ongeoorloofde censurering die wordt ingevoerd t.a.v. pamfletten, is er het aan banden leggen van de interactie tussen degene die de drukwerken verspreidt en degene die ze ontvangt. Van Sina zal binnenkort VanChina noemen als hij zover wil gaan, dat hij gesprekken tussen mensen wil aan banden gaan leggen. Kan men het zich voorstellen dat op de markt een verkoper zou gedwongen worden, het enkel te hebben over de naam van zijn produkt en de prijs, zonder er de kwaliteiten van te vernoemen? Zal men zover gaan

2

niemand verbieden te spreken, m.b.t. hetgeen hij aan de andere overhandigt? Mijn God, is dit 1984, waar Orwell ons een Big Brother voorspeld heeft, die al het doen en laten van iedereen zou controleren? Kregen we reeds een voorbode van dit alles toen afgelopen donderdag (1/12) een 10-tal pacifisten van het 23-Oktober-komité in het bijzijn van de procureur werden opgeleid, omdat ze met een paar borden voor het ACW-gebouw hadden postgevat, om te protesteren tegen het hypokriete stemgedrag van de ACW'ers in het parlementair debat rond de raketten? Werd dit bevestigd door het voorval op zondagavond jl. (4/12) toen liefst 4 combi's (3 stadspolitie en 1 rijkswacht) de vreemde studenten aan het station kwamen verjagen, die daar pamfletten stonden uit te delen. Waar is de liberale politiek gebleven, die jaren in Leuven gold t.a.v. de studentenstad, en geïnspireerd leek op de 'academische vrijheid', die in de alma mater hoog staat aangeschreven.

Het nieuwe politiereglement is op zich al een criminaliserend element t.a.v. hen die op de gestelde manier aan informatieverspreiding doen. Precies alsof wat er gebeurt aan de doplokalen enz., (door hen die daar drukwerken verspreiden) iets misdadigs is, dat moet bestreden worden.

Wij hopen dat dit schepencollege en deze gemeenteraad dit reglement krachtdadig zullen verwerpen, en diegenen die tot dit geïnspireerd hebben ernstig zullen terecht wijzen. Gold bij het reglement t.a.v. de affiches bij velen t.a.v. dit schepencollege nog het voordeel van de twijfel, nl. dat het het college mogelijk te doen was om de vervuiling van de stad tegen te gaan, dan geldt hier geen enkel excuus meer. Wie instemt met dit project organiseert een regelrechte censuur van de vrije meningsuiting! Wij roepen alle organisaties op die de democratische principes van dit land nog aanhangen, verzet te plegen tegen dit ontwerp van politiereglement.

(Diverse organisaties zullen aanwezig zijn op donderdag 8/12 e.k. in zaal Proletaar om een en ander te bespreken.)

De Radicale Criminologen

p/a Brabanconnestraat 16, Leuven

Bijlage 5

Tegen pamflettenverbod

LEUVEN - 360 betogers protesteerden maandagavond tegen het ontwerp-reglement dat het uitdelen van pamfletten en verkopen van publikaties op de openbare weg te Leuven zou verbieden. Onder hen SP, SPE, KP, Agalev, ACV-Jongeren, buurtwerk De Straatmus, Werklozenwerking en nog een twintigtal andere organisaties.

Ze zien in het reglement een aanslag op de vrije meningsuiting temeer daar eerder al een reglement werd gestemd om het plakken van affiches strenger te bestraffen. Dat laatste reglement, waardoor

ook de verantwoordelijke uitgever kan worden vervolgd, is nog niet door de voogdijoverheid goedgekeurd. Het pamflettenreglement is nog niet door de Leuvense gemeenteraad behandeld, ook maandagavond niet. Wel stelde Brepoels (SPE) op die zitting vragen over het politie-optreden aan het station tegen een VAKA-komitee én een groep die ijvert voor de vreemde studenten. De pamfletten werden in beslag genomen maar, aldus Brepoels, een meisje dat op hetzelfde moment strooibriefjes voor een fuif ronddeelde werd ongemoeid gelaten. (rbf/foto joll)

PAMFLETTEN VRIJ

Organisaties die reeds deel uitmaken van het aktiekomitee :

ACOD, Agalev, AIB, Anti-Mil.-Bond, Dialoog, Elcker-Ik, Jong Soc.
 KP&B, K&V&S, Lampeke, Liga Mensenrechten, MLB, PVDA, RAD. Crim, RAL,
 Rode Jeugd, Rode Vrouwen, SJV, SJW, SP, SPE-onafhank. , Straatmus,
 VAKA, vzw Lont; Wereldwinkel, Wetswinkel, W&WGL, De Andere Film,
 Bevrijdingsfilms, De Roze Drempel, De Stille Stem, Rakettenvergift,
 Wetenschapswinkel.

Ondergetekenden verzoeken het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Leuven het ontwerp van " politiereglement ter bevordering van het bewaren van de orde op de openbare wegen " onverwijld in te trekken. Het is strijdig met de vrijheid van meningsuiting (art. 14 Grondwet), met de persvrijheid (art. 18 Grondwet), gaat de opdracht van bewaren van rust, veiligheid en gezondheid, toegekend aan de gemeentelijke overheid (art. 19 Grondwet) te buiten. Het invoeren van een voorafgaandelijke vergunning voor het ronddelen van pamfletten (art. 1 van het ontwerp) leidt onvermijdelijk tot censuur. Deze machtsafwenteling wordt verboden door art. 107 van de Grondwet.

Zij verzoeken tevens dat het politiereglement op het aanplakken, goedgekeurd door de gemeenteraad van 18 april 1983, om dezelfde redenen zou worden ingetrokken.

Het is onaanvaardbaar dat burgers die hun mening vreedzaam en vrij uiten als verdachten en misdadigers worden behandeld. Dit geldt evenwel niet voor hen die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon of een groep wegens ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming (wet tegen het racisme van 30 juli 1981).

Ondergetekenden drukken hun bezorgdheid uit over de toenemende politie-repressie en de tendens in het Vlaamse land om nieuwe vrijheids-beknottende politiereglementen uit te vaardigen.

§ 3. De motie tegen gevelkladders

Op de zitting van de gemeenteraad waar normaliter over het ontwerp van politiereglement m.b.t. het uitdelen of verkopen van drukwerk e.d. (het zgn. pamflettenreglement) had moeten gedebatteerd worden - afgevoerd wegens een teveel aan protest - nam de meerderheid weerwraak door een stemming voor te leggen m.b.t. 'het bekladden van vaderlandslievende monumenten'. Deze motie werd goedgekeurd door de meerderheid, aangevuld door de V.U. plus een deel van de SPE. In Bijlage 7 vindt u de tekst van deze motie, opgenomen in het krantenverslag over de bewuste gemeenteraadszitting. In Bijlage 8 drukken we onze reactie af op deze motie. Deze reactie kreeg toendertijd aandacht in de regionale pagina's van het Volk en het Nieuwsblad. Burgemeester Van Sina reageerde publiek op onze aantijgingen en in Bijlage 9 vindt u de reactie van Van Sina, zoals ze werd afgedrukt in de twee genoemde dagbladen. In Bijlage 10 volgt dan weer onze reactie hierop.

Waar het ons om te doen was toen we op deze motie reageerden, was het aan de kaak stellen van de selectieve verontwaardiging. Tegelijk was het een test t.a.v. het beleid, in hoeverre men werkelijk bezorgd was omtrent die 'vaderlandslievende monumenten', en in hoeverre deze bezorgdheid geen dekmantel was om een aantal aktiegroepen het zwijgen op te leggen en te criminaliseren. Wij stelden in de publieke reacties voorop dat de beschadiging aan openbare en privé-gebouwen, door het invreten van de zure regen enerzijds, en door het bewust laten verkrotten van een aantal woningen anderzijds, veel ernstiger is dan door het spuiten van slogans die trouwens weg te werken zijn door de geschikte technische procedés. U leest in de volgende pagina's zelf het verloop van het debat. Ons is in ieder geval duidelijk geworden dat het het Leuvens beleid in eerste instantie te doen is om die slogans, en dan pas om die muren...

o o o o

Na erg verdeelde stemming en schorsing

Het Nieuwsblad 21/12/1983

Leuven tegen gevelkladders

LEUVEN — De gemeenteraadsleden te Leuven zijn het niet eens geworden over een motie waarin het bekladden van (vaderlandslievende) monumenten werd veroordeeld. Vooral de SPE (Socialistische Progressieve Eenheid) maakte bezwaar. De fractie stemde uiteindelijk erg verdeeld. Cockx (het KP-lid binnen de SPE) vergeleek Leuven met Boedapest en Praag.

„Als daar iemand zijn mening op de muren schrijft wordt hij toegejuicht door diegenen die hetzelfde hier willen beteugelen”, zo heette het.

De motie over het bekladden van monumenten werd ingediend door CVP-fractieleider Devlies. De tekst werd, vooral qua stijl een aantal keren herwerkt. Uiteindelijk luidt die als volgt: „De gemeenteraad, vaststellend dat bepaalde personen en groepen zo ver gaan zelfs nationale monumenten te bezoedelen (...), vaststellend dat het bekladden, beschilderen en beschadigen van openbare en privé-gebouwen in Leuven blijft voortduren, is de tolk van de afkeuring en de toorn van de overgrote meerderheid van de Leuvenaars, vraagt het kollege van burgemeester en schepenen klacht in te dienen bij de gerechtelijke instanties.”

Aanvankelijk had Devlies een brutaler formulering voorgesteld waarin sprake was van schandelijke procédés, onbeschaafdheid en misprijzen. Maar in essentie gingen de bezwaren van vooral Agalev en de SPE een andere kant uit. Agalev-raadsleden stelde dat ze geen tekst konden goedkeuren zonder voorafgaandelijk hun achterban te raadplegen. SPE-fractieleider van Mellaert zei dat hij de ontwerp-tekst niet voordien in handen had gekregen en een verdrag noodzakelijk achtte

Van Itterbeek (VU) drong door tot de kern van het verzet: de politieke kontekst is bezoe-deld. Met affiche en pamfletten-reglementen is een repressieve sfeer gecreëerd ten overstaan van meningsuitingen. De onafhankelijken binnen de SPE knikten bij Van Itterbeeks woorden maar legden geen verklaring af. Daardoor ging het debat naar een verdeelde stemming toe. Burgemeester Vansina (CVP) wilde dat te allen prijze vermijden en schorste de zitting. Na een kwartier bleek evenwel nog geen unanimité bereikt.

Uiteindelijk werd de tekst aanvaard door de CVP, PVV en VU, plus Vanden Eynde (ex-VU) en de SPE-leden Van Espen en Vander Meeren. Stemden tegen: Aerts, Anthon, Brepoels, Libert

en Van Mellaert (SPE). Onthielden zich: Agalev, Van Zeebroeck, Robeets en Cockx. Van Mellaert verklaarde wel degelijk gekant te zijn tegen het kladden maar omtrent zo 'n motie niet te willen improviseren.

(R.B.)

We willen hiermee de selektieve verontwaardiging t.o.v. het 'bezoeden van monumenten' hekelen, dat tot uiting kwam in de gemeenteraad van afgelopen maandag 19/12. Een aantal gemeenteraadsleden stemden in met een motie om de 'afkeuring en de toorn van de overgrote meerderheid van de Leuvenaars' tot uiting te brengen, aangaande het 'bekladden, beschilderen en beschadigen van openbare en privé-gebouwen in Leuven'. Wie in verband met het 'beschadigen van openbare en privé-gebouwen' enkel spreekt over het aanbrengen van teksten door actiegroepen, is niet eerlijk in zijn bezorgdheid omtrent die gebouwen, en deelt die bezorgdheid met andere notieven.

Wetenschappelijke studies hebben uitgewezen dat de oude gebouwen en monumenten, enorm te lijden hebben onder de aantasting door de zgn. zure regen. O.a. het station van Leuven zou op dit ogenblik zwaar te lijden hebben van de industriële vervuiling. Dit soort vervuiling overstijgt natuurlijk de grenzen en bevoegdheid van de Leuvense gemeente. Door luchtstromingen worden de gassen immers over grote afstanden meegenomen, waardoor de plaatsen waar de zure neerslag valt, honderden kilometers van de vervuilingsbron verwijderd kunnen liggen. De enorme verbranding van fossiele brandstoffen zorgde voor een enorme stijging van het zwavelgehalte gedurende de laatste twintig jaar. Chemische processen maken dat deze zwaveldioxide omgezet wordt in zwavelzuur. Ongeveer 2/3 van de zure regel in Europa wordt veroorzaakt door zwavelzuur, en 1/3 door salpeterzuur. Over heel Europa verzuurt het grondwater, waardoor bossen bedreigd en landbouwgewassen worden aangetast. Men schat dat er op dit ogenblik in Europa reeds 560.000 ha bos ziek geworden is, wat overeenkomt met het totale bosbestand in België. Zoals gezegd worden ook oudere monumenten door deze zure regen grondig aangetast. (1)

De bezorgdheid van de stad Leuven voor de bekladding van de openbare gebouwen steekt verder schril af tegen de (in feite het ontbreken van) politiek die gevoerd wordt t.a.v. verkrotting van huizen en dit voornamelijk door leegstand. Volgens een recent onderzoek 'De woningschouwing van het Vlaamse Gewest', dat er kwam op initiatief van staatssecretaris DeWulf, werd vastgesteld dat Leuven een 700-tal leegstaande woningen telde. Vele hiervan zijn in een stadium van verkrotting, en sommigen duiden op bewuste verkrotting (spekulatie). Het stadsbestuur is zelf zwaar schuldig inzake deze leegstand. 39% van de stadseigendommen in de kernstad zijn leegstaand of zwaar verkrot, en slechts in 6% van de huizen zijn saneringen in het zicht. Ondanks een degelijk voorstel tot gemeentelijk reglement inzake leegstand, weigert de stad Leuven hier nog steeds grondig werk van te maken. (2)

Vanwaar die selektieve verontwaardiging t.a.v. feiten die vrij makkelijk te herstellen zijn door een reinigingsbeurt met de geschikte technische middelen? Voor wanneer een aanpak van de grote vervuilers?

Radicale Criminologen, 21 december 1983

- (1) Alle informatie bij o.m. Natuur 2000, Bervoetstraat 33, 2000 Antwerpen
(2) Voorstellen in die zin werden gedaan door de 'Actiegroep Leegstand' die vergadert op initiatief van Buurtwerk De Straatnaus, Jozef II-straat 24 Leuven,

Zure regen erger dan de spuitbus?

Het Nieuwsblad 6/1/84

LEUVEN — Burgemeester Vansina heeft schriftelijk gereageerd op de commentaren van de Radikale Kriminologen tegen de te Leuven gestemde motie over het bekladden van eigendommen. De Kriminologen hadden gepoogd het gebruik van de spuitbus goed te praten als een instrument voor de meningsuiting dat minder schade zou aanrichten dan de zure regen en de verkrotting. Vansina noemt zo'n redenering crimineel vanwege de kriminologen, want ze praten een boosaardig opzet goed.

De gemeenteraad stemde (verdeeld) een motie waarin het besmeuren van gebouwen en ook oorlogsgedenktkens werd afgekeurd. De raad drong aan op gerechtelijke vervolgingen. Een deel van de oppositie, voornamelijk van de Socialistische Progressieve Eenheid, weigerden die stelling te onderschrijven. Nadien reageerden ook de Radikale Kriminologen tegen de „selectieve verontwaardiging“ van de meerderheid van de raad.

De Kriminologen stelden o.a. dat het niet eerlijk is al-

leen te spreken over de schade aan gebouwen als gevolg van akties van bepaalde groepen. Ze stelden dat de zure regen veel meer schade aanricht aan wateroppervlakten, bossen, monumenten en andere gebouwen. De bezorgdheid om het bekladden van gebouwen, aldus de groep, steekt schril af tegen de verwaarlozing van stedelijke en privé-gebouwen in het stadscentrum en het gebrek aan sanering ter zake.

Burgemeester Vansina reageert met verwondering op

dat standpunt. „Niemand verbruikt brandstoffen met als doel zure regen te produceren en alzo beschadigen aan te brengen aan gebouwen. Het is een nadelig gevolg van een daad met een goed doel. Het bespuiten van gebouwen is eerder ingegeven door de bedoeling de gebouwen te beschadigen, dan een boosaardig opzet.“

Vansina neemt het niet dat men het bespuiten wil goedpraten door te verwijzen naar zure regen die straks zal worden ingeperkt dank zij het gebruik van kerncentrales. Hij vraagt zich af of de Kriminologen dan de lof zullen verkondigen van de kernenergie. Ten slotte stelt de burgemeester dat roken indirect meer doden veroorzaakt dan „vrijwillige doodslag“. Vinden de kriminologen rokeraars dan boosaardiger dan moordenaars? (rb)

Burgemeester Vansina: „'t Is te hopen dat er nog andere dan radicale criminologen zijn“

Het Volk 6/1/84

LEUVEN. — Zoals eerder in deze krant gemeld, heeft een groot deel van de Leuvense raadsleden zijn afkeuring uitgesproken over het feit dat het spuitbusvandalisme hand over hand toeneemt en private- noch openbare gebouwen of gedenktkens respecteert. Zoals we eveneens meldten kwam hierop reactie van de Leuvense Radicale Kriminologen, die vonden dat de afkeuring van de raadsleden selectief was, daar men niets deed tegen bijvoorbeeld de „zure regen“, die veel meer schade aan gebouwen zou aanrichten dan wel het spuitbusvandalisme. Die redenering neemt burgemeester Vansina niet. In een mededeling schrijft hij: „De zure regen is het nade-

lig gevolg van het gebruik van stookolie, benzine en steenkool, waarin de zwaveldioxyde als verbrandingsgas met water in de lucht zwavelzuur vormt. (Niemand gebruikt evenwel deze brandstoffen met als doel zure regen te produceren en zo beschadigen aan te brengen aan de gebouwen. Het is een nadelig gevolg van een daad met een goed doel. Het bespuiten van gebouwen is eerder ingegeven door de bedoeling de gebouwen te beschadigen. Het is dus een boosaardig opzet“. En de Leuvense burgervader vervolgt gevat: „Het is ontstellend dat radicale criminologen het bespuiten van gevels willen goedpraten omdat de gevolgen van de zure regen erger zijn

voor de gevels. Eens dat de elektrische centrales uitsluitend met kernenergie zullen werken, zal de zure regen al voor een groot deel ingedijkt zijn. Geven zij hierdoor dan alle lof aan alle gevolgen van de kernenergie? Ik wens nog de navolgende vergelijking te maken. Het consumptiegebruik („roken“) veroorzaakt indirect meer doden dan de „vrijwillige doodslag“. Vinden deze radicale criminologen de rokeraars dan boosaardiger dan de moordenaars? Is het niet bijna crimineel dat dit soort criminologen zo een redenering willen opdringen? Het is te hopen dat er nog andere criminologen zijn“, besluit burgemeester Vansina.

PERSKOMMUNIEKE RADICALE CRIMINOLOGEN 12/1/1984

Het standpunt dat Burgemeester VanSina bekendmaakte op 6/1/84 m.b.t. de zure regen is een kaakslag voor iedereen die begaan is met de voortdurende verontreiniging van ons milieu. 'Niemand verbruikt brandstoffen met als doel zure regen te produceren en alzo beschadigen aan te brengen aan gebouwen. Het is een nadelig gevolg van een daad met een goed doel.' Op een recente openbare hoorzitting over de zure regen, georganiseerd door de Commissie voor Milieubeheer, Volksgezondheid en Consumentenbescherming van het Europees Parlement (op 25 maart 1983) bleek dat in 1978 zowat 209.000 ton zwavel neergeregend kwam in ons land, waarvan drie kwart oorspronkelijk uit andere landen o.m. uit Tsjechoslowakische en de DDR. Het is bekend dat de 'zure regen' afkomstig is uit de met olie of kolen gestookte elektriciteitscentrales en industriële stoomketels, bepaalde industriële produkties zoals ertssmelterijen en het verkeer. Het gaat met name om de uitstoot van stikstofoxyden en zwaveldioxide, die over grote afstanden getransporteerd worden en onderweg worden omgezet in zwavelzuur en salpeterzuur. Met de eerste de beste regenbui komt het zuur naar beneden. De regen is dan ook het zuurst na een droge periode.

Iedereen die op dit ogenblik meewerkt aan die 'uitstoot van stikstofoxyden en zwaveldioxiden' weet wat de desastreuze effecten zijn voor het milieu. Op dit ogenblik worden in Zweden 20.000 van de 70.000 meren met de dood bedreigd, (nl. dat er geen vis meer in voorkomt) en in West-Duitsland is 560.000 ha bos ten dode opgeschreven, wat overeenkomt met het totale bosbestand van België. In België begint de toestand rampzalig te worden ten noordoosten van de Baraque Fraiture. Volgens het Centre de Recherche et de Promotion Forestière te Gembloux is speciaal de streek van de Hoge Venen te zijn aangetast. Het is een vreselijke kwaal die ons kontinent teistert, die onze luchtwegens aantast, die mensen uit hun vroeger woongebied wegdrijft (in het Ertzgebirge bv.), die landbouwgewassen beschadigt en die ook een reële bedreiging aan het worden is voor ons historisch patrimonium. Wie meewerkt aan de verdere productie van de genoemde stoffen, weet wat de effecten zijn van zijn daden. Wie een slogan spuit op een bepaald monument weet ook wat het effect is van zijn daad. Alle twee brengen ze een bepaalde beschadiging teweeg.

Terwijl de verf op een bepaald gebouw makkelijk te reinigen is met een gespecialiseerd middel, is de schade die de zure regen teweegbrengt onnoemlijk. In Nederland raamt men de te repareren schade aan de historische gebouwen op 40 miljoen gulden (1/2 Miljard Bf), in West-Duitsland kost het herstel van de Dom van Keulen per jaar alleen al zes miljoen DM. Blijkens de hearing voor het Europees Parlement bedroeg de algemene corrosieschade in West-Duitsland als gevolg van de zure regen 2 miljard Duitse Mark per jaar. Kalkhoudende bouwmaterialen zoals zandsteen; kalksteen, marmer en zelfs cement en beton worden door zwavel aangetast, en omgezet in gips dat wegspoelt. Stikstof vreet verven op oliebasis aan, vandaar het 'melaatse' uitzicht van vele 18-de en 19de eeuwse gebouwen, wier witte gevels afschilderen.

Het is ronduit dom van burgemeester Van Sina om als alternatief voor heel die verwoestingen, met kernenergie te dreigen. Wat er grosso modo moet gebeuren is verdere ontzwareling van de gebruikte brandstoffen, en in de eerste plaats doorgedreven energiebesparingen. De vergelijking met het roken gaat nog minder op. Roken is een min of meer bewuste keuze, waarbij de roker bewuste risico's neemt m.b.t. zijn eigen gezondheid. Milieuvervuilers bepalen de risico's waarmee anderen moeten leven...

Met ons vorig perscommunikee hebben wij de spuitakties in Leuven niet willen goedpraten, maar enkel de selectieve verontwaardiging willen aanklagen van diegenen die voor de motie in de gemeenteraad gestemd hebben.

Het getuigt van weinig waardigheid, ten aanzien van ons perskommunikee dat burgemeester Van Sina ons een dergelijk standpunt wil in de voeten schuiven. Dergelijk gemis aan eerbied voor het geuite standpunt getuigt nog veel meer van een crimineel opzet. Het is te hopen dat er nog andere burgemeesters zijn...

Radicale Criminologen
p/a Brabanconnestraat 16, Leuven

P.S. Op dit ogenblik wordt in samenwerking met deskundigen een onderzoek verricht in het Leuvense naar de beschadiging van ons patrimonium. Die resultaten zullen binnen een tweetal weken in een brochure worden bekendgemaakt, en naderhand op een informatie-avond voorgesteld.

Deel 2. De recente Europese kieskampagne

§ 1. Inleiding

De publiciteitskampagne voor de Europese verkiezingen heeft in het Leuvense een vrij turbulent verloop gekend. Tussen de politieke partijen is het er onderling zeer hard aan toegegaan. Op een bepaald ogenblik werden affiches van een bepaalde partij systematisch afgerukt, waarna weer andere affiches werden afgerukt. Tenslotte vlogen stukken borden in het rond, en op het laatste bleef er van de geplaatste kiesborden nog nauwelijks iets over. De kop van VU'er Kuypers werd al enige tijd systematisch onherkenbaar gemaakt. In De Morgen van 13/6 jl. staat vermeld dat een Kuypers-ploeg die zich als gevolg hiervan in een hinderlaag had gelegd, een 3 mensen op heterdaad kon betrappen. De 3 konden ontsnappen, maar de nummerplaat van hun voertuig bleek toe te behoren aan Euro-kandidaat Pol Marck. Een klacht is ingediend bij het parket, maar het zal wel geseponneerd worden, omdat men nogal folkloristisch aankijkt tegen dat 'kiesgekeuvel'. Anders is het verlopen met de '3' die verdacht werden van het schilderen van anti-rakettenslogans in de nacht vóór de verkiezingen in de buurt van een stembureau. Substituut-Procureur des Konings Verbelen, die ietwat jaloers is op 'sheriff'-Bellemans, trad persoonlijk in actie en zorgde ervoor dat de 3 nog diezelfde nacht in de Leuvense Hulpgevangenis terecht kwamen. Onderzoek-rechter Winnen plaatste hen vervolgens 2 dagen op sekreet, om hen vervolgens nog vast te houden tot de beslissing van de Raadkamer hen in vrijheid stelde. Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat dit ongewoon hard optreden van het parket samenhangt met al die 'turbulente gebeurtenissen' tijdens de kieskampagne, en korrespondeert met de harde motie die de gemeenteraad op 19/12/83 aannam tegen het spuiten van slogans. Hierover straks meer.

Tijdens de kieskampagne werd er ook nog door andere aktiegroepen affiches verspreid. Vanuit de vredesbeweging werd een tekst-affiche en een sticker 'Geen stem voor een kernkop' systematisch over 'kernkoppen' geplakt. Vanuit anarchistische middens werd de tekstaffiche 'Als verkiezingen iets zouden veranderen, dan waren ze allang verboden' over alle partij-affiches aangebracht. Tenslotte merkten we nog een satirisch-narcistische affiche, die opriep om 'voor mij' te stemmen.

Reeds vanaf begin mei begonnen allerlei kandidaten hun affiches vrolijk rond te plakken. CVP-kandidaat Van Rompuy liet geen enkele muur, boom of paal onaangeroerd en met het affichereglement van partijgenoot Van Sina in het achterhoofd stuurden wij een perskommunikee op. (zie Bijlage 11) Verstuurd op 12 mei konden we reeds op het einde van diezelfde week een reactie van Van Sina noteren - wat zijn we tegenwoordig toch vriendelijk voor mekaar! In ongewone scherpe bewoordingen distancieerde Van Sina zich van zijn partijgenoot. (zie Bijlage 12)

De dag na de verkiezingen togen met het fototoestel op pad en het resultaat ziet u in: §2 Kiekjes van de Euro-kandidaten.

OPEN BRIEF AAN BURGEMEESTER VAN SINA
HET SCHEPENCOLLEGE VAN DE STAD LEUVEN
GEMEENTERAAD VAN DE STAD LEUVEN

12 mei 1984

Het afgelopen jaar ondernam de huidige meerderheid in de Leuvense gemeenteraad tot driemaal toe een poging om de vrije meningsuiting aan banden te leggen. In verschillende fasen werd gepoogd een reglementering in te voeren om het verspreiden van affiches, het schilderen van slogans op muren, het uitdelen van pamfletten in een aantal gevallen onmogelijk te maken. Groot is aldus onze verbazing als we heden ten dage moeten vaststellen ter gelegenheid van de Europese verkiezingen, dat de affiches die de CVP-EVP-kandidaat Van Rompuy promoten, overal geplakt worden waar het niet mag, zonder dat er hier één haan over kraait. Ook diegenen die de kruistocht het afgelopen jaar geleid hebben nl. de tandem Van Sina-De Vlies, zwijgen in alle talen.

Op de gemeenteraad van 18 april 1983 werd het nieuwe politiereglement op het aanplakken goedgekeurd. Voornamelijk art. 7 lokte heelwat protest uit: 'Tegen de aanplakkers, of bij ontstentenis ervan, tegen de verantwoordelijke uitgever van de aanplakbrieven of de inrichter van de aangekondigde activiteit, zal proces-verbaal worden opgesteld bij het wildplakken in de Stad.' Het feit dat dit reglement op dit ogenblik nog in voege is getreden, wijzigt niets aan de intensies die leven bij de meerderheid in de gemeenteraad. In november van dat jaar kwam het beruchte 'Politiereglement ter bevordering van het bewaren van de orde op de openbare wegen' ter sprake. Het uitdelen van pamfletten zou aan een voorafgaandelijke toelating onderworpen worden, en 'aan scholen, feestzalen, in- en uitgangen van fabrieken en werkplaatsen, noch aan de lokalen voor werklozencontrole' zou men mogen 'een vaste standplaats innemen om te kopen of te verspreiden'. Massaal protest verhinderde dat dit politiereglement gestemd werd. In december van 1983 werd in de gemeenteraad een motie gestemd met o.m. deze zinsnede: 'vaststellend dat ... beschadigen van openbare en prive-gebouwen in Leuven blijft voortduren, en wij hiermee de toek van de afkeuring en de toorn van de overgrote meerderheid van de Leuvenaars willen vertolken...' Het ging hier met name om een scherpe afkeuring van het aanbrengen van slogans op de muren.

Bij alle drie de 'ingrepen' werd steeds verwezen naar het milieuvriendelijk aspect, beschadigingen van openbare en privé-gebouwen, schending van de openbare orde enz... Telkens moesten deze argumenten dienen om te verhullen waar het werkelijk om ging, nl. een aan banden leggen van de vrije meningsuiting in Leuven. Deze gedachtengang die wij reeds vroeger kenbaar maakten, wordt dezer dagen heel duidelijk geïllustreerd door de publiciteitscampagne die op dit ogenblik Leuven massaal overspeelt en die de figuur van Van Rompuy voor de komende Europese verkiezingen promoot. Vanzelfsprekend is het voorbeeld van een CVP-kandidaat hier leuter willekeurig, en enkel genomen omwille van het feit dat het aktueel Van Rompuy is die als eerste het initiatief genomen heeft. Wellicht zullen wij de volgende weken over alle kandidaten in die zin schrijven. Waar blijft de toorn van Van Sina-Devlies over de beschadigingen die hun partijgenoot Van Rompuy aanricht aan menig Leuvense boom, paal of gebouw?

Zolang het gaat om oppositionele meningen is men steeds de eerste om van wildplakken, milieuvervuiling e.d. te spreken. Als het echter tijdens een verkiezingscampagne gebeurt door de eigen partij, zal men wellicht de kiezen op mekaar geklemd houden. Waarom geldt nu plots het argument van 'het toebrengen van schade' niet meer? Waarom stuurt Van Sina geen uitgebreide ^(afreken) maar het nationale CVP-sekretariaat? De CVP-broedheren (m.a.w. zij die deze verkiezingscampagne sponsoren), nl. de KUL, Société General enz... **ZULLEN** daar wellicht niet mee kunnen lachen?

Men ziet het tijdens elke verkiezingscampagne gebeuren, dat de heren politici plots elk besef terzake vergeten. Nochtans worden de meeste mede door zo'n campagne verkozen? M.a.w. die politici wordt politieke macht verleend door het kiezerkorps op basis van het illegale plakken. Is uit die redenering niet de logische konklusie te trekken dat het kiezerkorps wildplakken niet als een illegale activiteit beschouwt?

RADICALE CRIMINOLOGEN
12 mei 1984, Leuven

EUROPESE VERKIEZINGSCAMPAGNE ^{volk 17/5/84} Leuven's burgemeester gispt partijgenoot

LEUVEN. — Naar loffelijke traditie zijn een aantal Leuvense partij-afdelingen (CVP, PVV, SPE, VU, Agalev, PVDA, Vlaams Blok en Comm.) overeengekomen om ter gelegenheid van de Europese verkiezingen volgende maand een ordelijke en milieuvriendelijke campagne te voeren. Dit houdt dan o.a. in dat er niet gekalkt of gespoten wordt op de wegen, huizen, openbare gebouwen of eigendommen, enz. en dat voor de verkiezingsaffiches enkel gebruik wordt gemaakt van de daartoe speciaal door de stad opgerichte panelen (18 te Leuven, 9 te Kessel-Lo, 8 te Heverlee, 5 te Wilsel, 3 te Wijgmaal en 2 te Korbeek-Lo).

De overeenkomst was nauwelijks ondertekend, of burgemeester Vansina moest zich al boos maken, tegen een partijgenoot dan nog wel. Het bleek dat de adepten van EVP-kandidaat Eric Van Rompuy zich weinig gelegen hadden gelaten aan de

overeenkomst en nogal kwistig waren tewerk gegaan met het hun ter beschikking gestelde propagandamateriaal. Bij vorige verkiezingscampagnes was ook al gebleken dat niet iedereen zich aan overeenkomsten kon houden en er werd

dan maar door de politici geopperd dat men de plakkersploegen nu eenmaal nooit helemaal in de hand heeft. Dat argument werd nog eens bovengedaald toen de raadsleden van Leuven het omstreden reglement stemden waardoor voortaan niet enkel de wildplakker, maar ook de verantwoordelijke uitgever van het druksel konden ter verantwoording worden geroepen. Sommige groepen zagen dit als een manier om hen te willen muilkorven en riepen uit dat ze tijdens de eerstkomende verkiezingscampagne eens zouden zien of de reglementen er voor iedereen zijn.

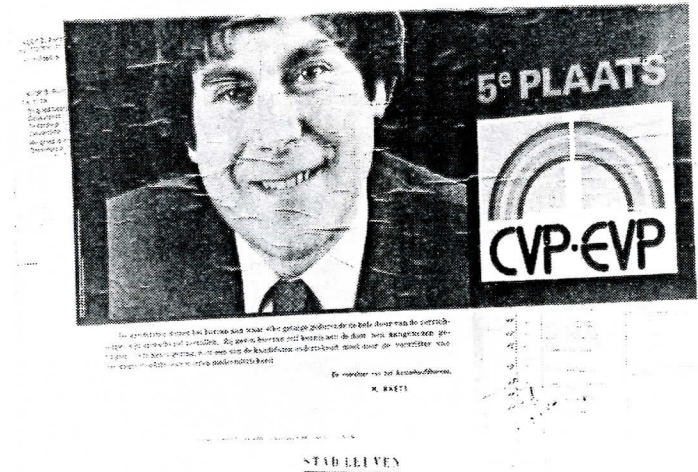
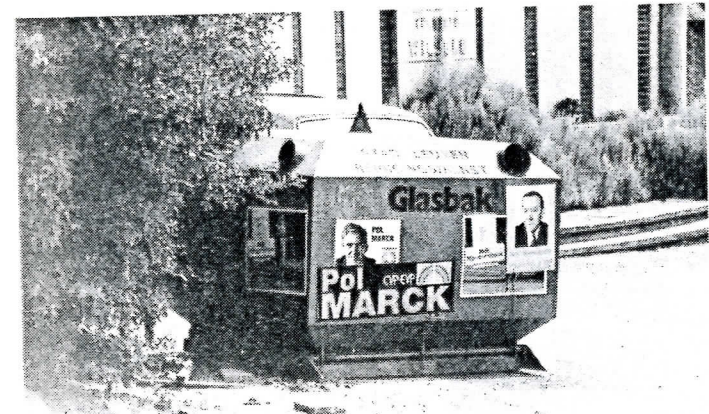
Het mag gezegd dat de Leuvense burgemeester Vansina inder-

daad niet van plan is twee maten en twee gewichten te hantieren. Toen de overtreding van de plakploeg van Eric Van Rompuy werd vastgesteld, heeft een boze burgemeester dadelijk een brief geschreven naar nationaal CVP-voorzitter Frank Swaelen. Vansina vreest dat door de overtreding het bereikte akkoord tussen de partijen zou in het gedrang komen, zodat iedereen maar overal begint te kladden en te plakken. Hij stelt aan de voorzitter dat bij de eerstkomende herhaling proces-verbaal zal worden opgesteld en verzoekt Swaelen tegelijk maatregelen te nemen om de gecontesteerde affiches te laten verwijderen. — (S.L.)

§ 2. Kiekjes van Euro-kandidaten

Hier twee shots van de peilers die de viadukt ondersteunen die de Leuvense ring even naar boven duwt, boven de oprit naar de autostrade aan de Tervuurse poort. Wie herkennen we als zondaars? Kuypers, Vandevelde en Van Rompuy, plus nog Daems op de andere foto. Wel wel...

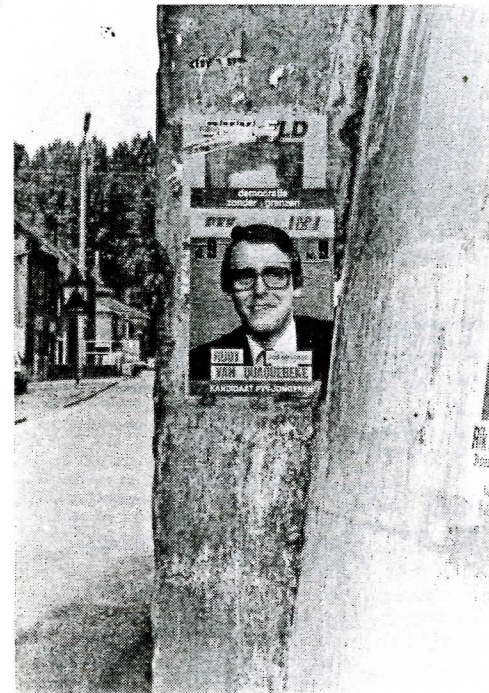

De katholieken zijn blijkbaar niet vies van glasbakken voor de kerk in Wilsele. Marck samen FVV-senator Vandermeulen betreft! Onderste foto is een kiek van Van Rompuy die zich vrolijk genesteld heeft boven een officiële aanplakbrief die de reglementering van de komende Euro-verkiezingen aan de bevolking wil diets maken, evenals de lijst van kandidaten kond maakt. Er is maar één kandidaat denkt Van Rompuy.

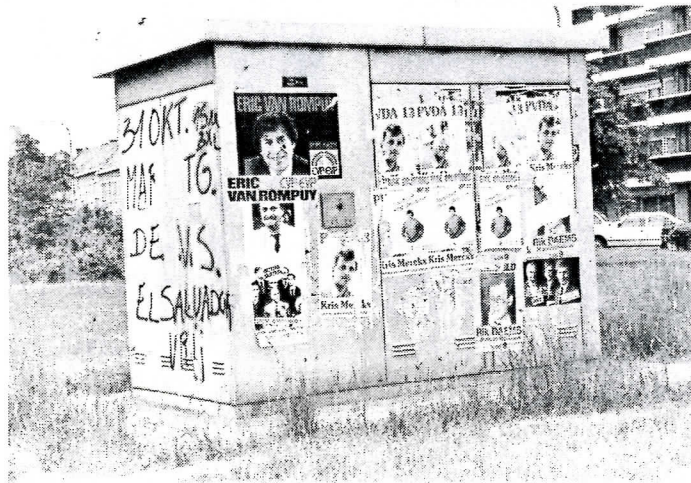
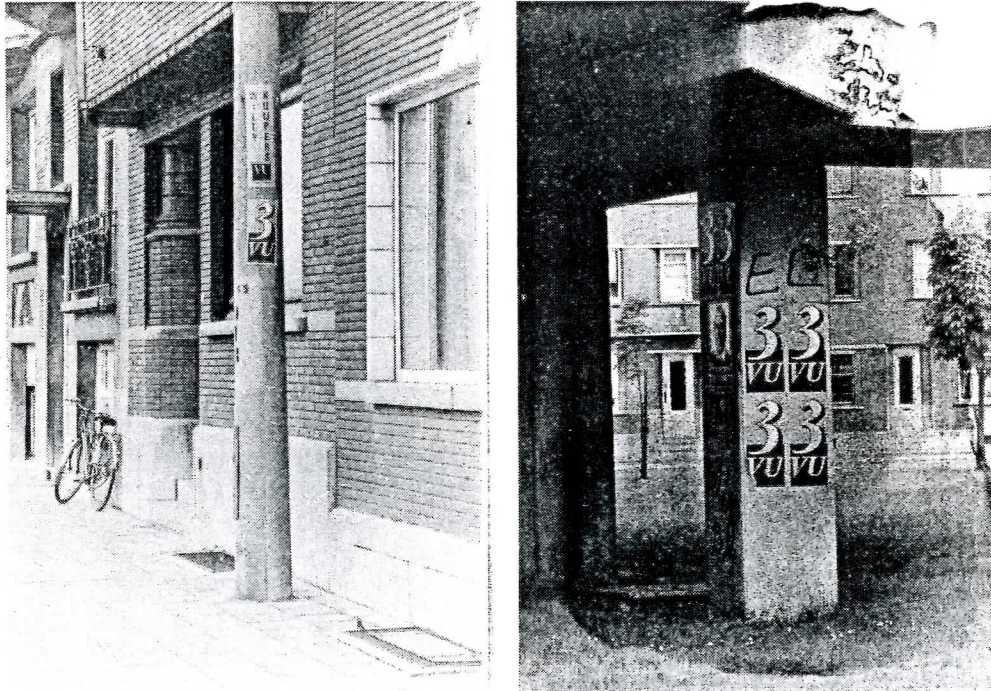

Priester Ulburgs samen met de SP-jongerenvoorzitter Vandevelde. Eerst zij aan zij aan de brug over Leuven-station, vervolgens onder mekaar aan de viadukt van de Tervuurse poort.

Big mouth Decroo als een illegale vrije zender aan een peiler van een brug boven op de Keizersberg, met in zijn gezelschap wederom senator Vandermeulen, die we ook nog aantreffen op een electriciteitskabine in Wilsele. Youngster Van Quaubeke bevindt zich fout gestationeerd op de peiler van een brug op de Aarschotse steenweg ook al in Wilsele. Wij hebben ook PVDA-affiches genoteerd.foei foei.

DE VOORKEURSTEMMEN BIJ DE RECENTE EUROPESE VERKIEZINGEN.

Volksunie op paaltje en Volksunie op een hele dikke paal. Onderaan nog een mooie groepsfoto, waarvoor iedereen nog eens extra licht. Het kiekje werd genomen aan de Tervuurse Poort, en wie herkennen we allemaal VanRompuy, Daems, Kris Merckx, Drijbooms, Vandevelde, en zelfs een kleine Declercq-Verhofstadt-VanGucht. Mag Botha nu ook al meedoen met verkiezingen in dit land?

2 CVP		3 VU-EVA		5 KPB		8 AGALEV	
Lambert CROUX.....	101.384	VDMEULEBROUCKE.....	44.524	Jef Turf.....	3.620	Paul STAES.....	23.126
Rika DE BACKER.....	77.293	Willy KULPERS.....	53.731	Lia Brabans.....	409	Wilfried Van Durme.....	2.770
Pol MARCK.....	45.296	Nelly Maes.....	14.387	Jos de Geyter.....	728	Rita Desmet.....	6.339
Raf CHANTERIE.....	59.132	Jaak Gabriëls.....	44.610	Mirella De Simone.....	407	Silvain Leysen.....	1.841
Eric Van Rompuy.....	80.900	P. Van Grembergen.....	11.455	Filip Delmotte.....	336	Maria Ulens.....	6.002
Lieven Lenaerts.....	22.496	Rosa Lernout.....	4.509	Christiane Delrue.....	223	Luc Pletinckx.....	1.600
Ludo Helsen.....	22.682	Daan Vervaeck.....	7.902	Hugo De Witte.....	448	Maria Oris.....	2.440
Raym. Uyttersprot.....	20.126	Walter Luyten.....	9.746	Georges De Clerck.....	999	Jozef Pieters.....	1.767
Paula Mortier.....	16.678	Lut Vermeersch.....	3.966	Joske Van Sande.....	238	Ilse Van Dongen.....	2.322
H d'Udekem d'Acoz.....	13.129	Joris Roets.....	3.967	Leonard Hoernaert.....	289	Frans Lozie.....	1.141
Cl. Van Winckel.....	4.510	Jan Caudron.....	5.489	Roger Caudron.....	260	Arthur Vanmuysen.....	144
Edgard Vandebosch.....	8.750	Hugo Schiltz.....	29.675	Gie Goyvaerts.....	230	Irene Vangebeur.....	2.113
Julien Goekint.....	17.453	Vic Anciaux.....	33.037	Jan Debrouweré.....	347	Dirk Janssens.....	3.901
Opvolgers		Opvolgers		Opvolgers		Opvolgers	
Leo Tindemans.....	338.907	H. Verheirstraeten.....	8.416	Ludo Loose.....	559	Magda Aelvoet.....	8.535
Alphonsine Phlix.....	9.589	Johan Sauwens.....	21.928	Roel Jacobs.....	163	Stanny Geerts.....	1.483
Simonne Blondé.....	28.450	Rob Geeraerts.....	6.884	Willy Minnebo.....	352	Sylvain Lockefeer.....	977
Marcel Benoit.....	13.354	Georgette De Kegel.....	7.074	Miel Dullaert.....	113	Raymond Sneyers.....	648
Rachelle Vangeel.....	5.637	Lieven Bauwens.....	3.855	Jan Turf.....	299	Elio Roncada.....	783
Jan Margot.....	3.648	Franz Vansteenkiste.....	1.560	Frans Leemans.....	113	M.M. van Oudenhove.....	1.441
Thérèse Van Gucht.....	6.044	Jef Valkeniers.....	11.579	Dirk Vonckx.....	111	Julien Libbrecht.....	523
Godelieve Erregat.....	7.042	Ria Van Rompay.....	6.681	Y. Van Der Auwera.....	147	Koenraad Grolus.....	817
B. Vanderhaeghen.....	2.494	Firmin Debussere.....	4.413	Marc Braet.....	115	Maria Vervaeck.....	1.918
Frédery Saerens.....	3.350	W. van Gramberen.....	1.689	René De Wageneer.....	153	Remi Heylen.....	502
Jan Walraet.....	1.140	O. Van Ooteghem.....	5.139	Herman Van Moeseke.....	55	Jan Wostyn.....	319
Karel Pijntgen.....	17.200	Walter Peeters.....	4.978	Annie Broeckx.....	110	Joannes Pepermans.....	737
Daniël Denys.....	15.747	Guido Van In.....	5.449	Louis Van Geyt.....	629	Eric Gryp.....	2.625

9 PVV		10 SP		13 PvdA		14 SAP-RAL	
Karel DE GUCHT.....	94.496	Karel VAN MIERT.....	496.063	Kris Merckx.....	8.135	Ida Dequeecker.....	1.361
A. DE WINTER.....	13.968	Willy VERNIMMEN.....	15.126	Rita Dhont.....	451	Paul Otte.....	330
Jeanine Leduc.....	14.519	V. HEMELDONCK.....	14.860	Joseph Vander Velpen.....	410	Marijke Colle.....	389
André Gantman.....	5.251	Jef ULBURGHES.....	23.184	Constant Vanhulle.....	352	Willy Steenhaut.....	159
Jan Christiaens.....	9.215	Georges Mommerency.....	8.562	Maggy Doumen.....	313	Maria Vandamme.....	268
Raymond Van Gucht.....	7.474	M. Van Spaendonck.....	2.989	Jeroen Ooms.....	291	Michel Markey.....	189
Arnold Van Aperen.....	8.617	Constand De Meester.....	2.735	Mia Van Damme.....	600	Josette De Leeuw.....	282
Jozef Browwaes.....	10.627	Luc Maddelein.....	4.587	Willem De Witte.....	579	Jean-Pierre Deley.....	192
Pierre Van de Velde.....	4.559	M. Jorissen-Deckers.....	7.150	Marie-Rose Eligius.....	212	Hilde Van Hoorde(+). ..	227
Julien Vandermarlière.....	4.365	Robert Vanlerberghe.....	2.893	Frans Van Acoleyen.....	552	André Rijmenans.....	174
Etienne De Groot.....	3.733	Jeanne Brabants.....	1.413	Jozef Bruynseels.....	262	Jenny Maes.....	254
Paul Vandermeulen.....	8.422	John Bultinck.....	3.540	Maria Braeckman.....	334	Willy Torfs.....	260
Louis Bri.....	20.118	Jef Geeraerts.....	4.177	Dirk Goemaere.....	436	Robbe De Hert.....	1.023
Opvolgers		Opvolgers		Opvolgers		Opvolgers	
Camille Paulus.....	10.788	Marcel Schoeters.....	22.593	Patrick Deboosere.....	756	Francois Vercammen.....	505
R. Van Onaquebeke.....	9.433	Fonny Boesmans.....	11.154	Hugo Franssen.....	333	Marie-Louise Merckx.....	400
Hendrik Daems.....	14.919	Luc Van de Velde.....	6.307	Harrie Dewitte.....	545	Gustaaf De Schrijver.....	174
Patrick Bouwen.....	6.626	L. Magnus-Maximus.....	5.411	Marcus Rooman.....	191	Anne Apostel.....	268
Walter Boret.....	4.385	Jan Leclercq.....	6.167	Karel Lambreghts.....	181	Paul Van Aelst.....	120
Marie-Paule Bouqueau.....	2.253	Martina Hoomaert.....	3.542	Boudewijn Deckers.....	138	Denise Standaert.....	120
Patrick Colson.....	1.441	Martine Lemonnier.....	3.795	Michel Verhaeghe.....	117	Jean-Pierre Andries.....	112
Eloi Vandersmissen.....	8.671	Jacques Vertomme.....	1.211	Hugo Verwimp.....	107	Frank Slegers.....	74
Louis Waltiel.....	9.845	Dirk Drijbooms.....	2.031	Guido Gorissen.....	201	Guy Hendrix.....	213
Georges Antheunis.....	7.994	Orphale Crucke.....	6.156	Louisa Deschutter.....	146	Sonja Steurs.....	167
André Kempinaire.....	8.333	Gilbert Bossuyt.....	8.386	Lucien Materne.....	80	Louis De Bruyn.....	115
A.-M. Uytbroeck.....	12.050	Jos Wijninckx.....	7.150	Jan Vandeputte.....	110	Frans Van Vaeckenbergh.....	80
Herman De Croo.....	35.046	Willy Claes.....	53.876	Hugo De Bruyne.....	448	Etienne Heyndrickx.....	1.412

§ 3. Konklusies

1. Ondanks het feit dat de politieke partijen onderling op voorhand afspraken gemaakt hadden m.b.t. het wildplakken; ondanks het feit dat door het optreden van Van Sina t.a.v. Van Rompuy het 'wildplakken' te midden van de kiescampagne een aktueel thema werd; ondanks het feit dat het 'wildplakken' het afgelopen jaar door het nieuwe politiereglement dat op stapel staat een heet hangijzer in het Leuvense was e.d. hebben alle politieke partijen deernlijk hun broek gevaagd aan hetgeen zijzelf op gemeentelijk vlak bepleit hebben n.a.v. dat politiereglement. Dit is voor ons het doorslaggevend bewijs dat de politieke elite in deze regio, of tenminste een deel ervan, het genoemde politiereglement vooral ziet als een middel om de politieke oppositie het zwijgen op te leggen. Wanneer men het zou 'menen' wat men zegt over beschadigingen van privé- en openbare gebouwen e.d., zou men er zich waarschijnlijk toch zelf aan houden...

2. Ondanks het feit dat 'wildplakken' een politiek item geworden was, door de tussenkomst van Van Sina kan men hoegenaamd niet beweren dat de kiezer daardoor zijn 'vervuilende kandidaat' een stem onthouden heeft. De grootste vervuilers haalden mooie resultaten: Van Rompuy 80.900 voorkeurstemmen, Pol Marck 45.296, Willy Kuypers 53.731, Jef Ulburghs 23.184, Rik Daems 14.919 enz... Men kan moeilijk zeggen dat de kiezer zich in enigerlei opzicht 'gestoord' heeft, aan het feit dat bepaalde politici de wet terzake nogal flagrant en meerdere malen overtraden.

3. Het vorige moet nog veel sterker gemaakt worden. Door verkiezingen verwerft iemand wetgevende macht - al moet dit met de huidige bevoegdheden van het Europees parlement wel enigszins gerelativeerd worden. Iemand verwerft dus macht om wetten te maken, en dit o.m. via een illegale praktijk nl. het wildplakken. Kan men in dit opzicht nog volhouden dat het 'wildplakken' een illegale praktijk is? Is het om die reden weer niet veeleer juist om te gewagen dat 'wildplakken' een criminaliseringsetiket is, dat willekeurig kan gehanteerd worden, omdat het in de grond geen 'illegale gevoelens' oproept bij de mensen. Moest dit zulke criminaliserende gevoelens oproepen als Van Sina en co ons proberen voor te spiegelen tijdens de debatten rond het nieuwe politiereglement, zou wellicht niemand nog stemmen op die kandidaten bij verkiezingen die deze wet overtraden. Welnu dit is niet het geval, en zelfs integendeel, omdat wildplakken de kandidaten de kans geven zich op veel meer manieren zich bekend te maken bij de kiezer.

4. Eerder dan de praktijken van wildplakken bij Europese en andere verkiezingen aan te klagen, is het ons standpunt dat juist de gebeurtenissen bij dergelijke gelegenheden aantonen dat de bevolking het wildplakken - affiches op leegstaande gebouwen, brugpeilers, palen, borden enz... net 'zoals bij aktiegroepen - niet als 'crimineel' ervaart. Langs de andere kant maakt het gedrag van politieke partijen iedereen duidelijk dat zij reglementeringen terzake, selectief hanteren om anderen het zwijgen op te leggen...

Deel 3. Het optreden van Leuvense politiediensten en parket Verhardt

Van de 'academische vrijheid' die Leuven nog uit de jaren '68 had meegevoerd, blijft heden ten dage niet zoveel meer over. Het optreden van de Etterbeek-boys wordt t.a.v. demonstraties telkens zoveel grimmiger. Wat ons hier voornamelijk bezighoudt is het optreden van de Leuvense stadspolitie en het parket.

Wij en velen anderen hebben de indruk dat de stadspolitie de jongste jaren veel harder optreedt. Toen in november na de grote vredesbetoging, VAKA besloot voor het ACW wekelijks te demonstreren, was er steevast stadspolitie ter plekke om onmiddellijk de borden in beslag te nemen. Op 11 november, Dag van de Wapenstilstand, werden ook borden van demonstranten in beslag genomen, en bij één van de laatste demonstraties voor het ACW-gebouw werden op bevel van substituut-Procureur des Konings Verbelen zelfs een tiental mensen voorgeleid. Enkele dagen later worden aan het station pamfletten in beslag genomen van vreemdelingen, die aktie voeren tegen het racistische wetsontwerp van Justitieminister Gol. Het meest ophefmakende feit tijdens de Europese kiescampagne was echter de arrestatie van 3 mensen, die verdacht worden van het schilderen van anti-raketenslogans in de buurt van stemburelen. Wat was er gebeurd?

In de nacht van 16 op zondag 17 juni jl. werd een voertuig door de Leuvense stadspolitie tegengehouden, omdat het zich verplaatste in een niet toegestane richting. Vastgesteld wordt dat er zich in de auto een emmer met kalk bevindt en natte borstels. De politielui leggen het verband met eerder gekalkte slogans in de buurt van stemburelen en de inzittenden worden meegenomen naar het politiebureau en daar ondervraagd. De drie weigeren een verklaring af te leggen. De politie draagt de zaak daarom onmiddellijk over naar het parket. Substituut-procureur Verbelen komt ter plekke en besluit de 3 onmiddellijk naar de Hulpgevangenis van Leuven over te brengen. Als ze 's anderendaags voor onderzoeksrechter Winnen nog steeds geen verklaring wensen af te leggen, plaatst deze ze onder 'sekreet' en vaardigt een aanhoudingsmandaat uit. De '3' worden vastgehouden tot vrijdag 22 juni, als de Raadkamer beslist de '3' vrij te laten. Winnen had ter zitting ook voor vrijlating gepleit. (sic)

De Leuvense stadspolitie heeft even vergeten dat verdachten wel degelijk het recht hebben om geen verklaring af te leggen. 'Bij een ondervraging is de verdacht niet verplicht de gestelde vragen te beantwoorden en evenmin is hij verplicht, indien hij een verklaring aflegde, deze te ondertekenen', aldus de Rechten van de Arrestant. De stadspolitie had dus, gezien de aard van 'de misdaad' waarvan de '3' verdacht worden, de '3' moeten vrijlaten. Temeer omdat er geen betrapting op heterdaad was en er zelfs maar een relatieve aanduiding voor handen was, dat de '3' inderdaad iets te maken hadden met het bewuste kalken van de slogans. Blijkbaar had men, gezien al hetgeen de stembusdag voorafging - omverhalen van borden, overplakken van affiches e.d. - zware orders gekregen. Het zegt veel over het huidige repressie-apparaat dat men bij

de mindste oproer - in casu de akties rond de verkiezingen - zeer hard optreedt en meteen een aantal gewaarborgde vrijheden voor de arrestanten laat varen. Het is immers duidelijk dat men de '3' een lesje wou leren, en tegelijk al de 'anderen' die men niet had te pakken gekregen wou 'afschrikken'.

De 'verschrikkelijke tandem' Winnen-Verbelen besliste dus de '3' een week vast te houden, en ze zelfs onder sekreet te plaatsen, wat een zeer uitzonderlijke onderzoeksmaatregel is. Art. 2 van de Wet op de Voorlopige Hechtenis stelt dat een aanhoudingsmandaat enkel kan uitgevaardigd worden in 'ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die de openbare veiligheid raken'. Hiervoor komen o.m. in aanmerking 'belemmering van het onderzoek', 'vluchtgevaar, gevaar voor herhaling' e.d. In 1973 werd deze wet uitdrukkelijk verscherpt om een halt toe te roepen aan de voortdurende misbruiken die werden geconstateerd vanwege onderzoeksrechters, die de V.H. (voorlopige hechtenis) misbruikten om hun verdachten onder druk te zetten, ten einde ze te doen bekennen. Is het feit dat men weigerde een verklaring af te leggen, ook al een 'belemmering van het onderzoek'? Steeds meer wordt door arrestanten tijdens onderzoringen van dit democratisch recht gebruik gemaakt, om te vermijden dat politiediensten de verklaring op een manier opnemen, dat ze uiteindelijk tegen de verdachte kan worden misbruikt. Ook het 'onder sekreet stellen' kan enkel zijn ingegeven door het onder druk zetten van de '3' in de hoop dat ze zullen doorslaan... Dit is een zeer ernstige inbreuk op de rechten en vrijheden van arrestanten. Ook hier kan men geen andere verklaring voorhanden vinden, dan het feit dat het 'bekladden van openbare gebouwen' door bepaalde Leuvense politici als een zeer zwaar misdrijf is omschreven (zie de motie van de gemeenteraad van Leuven), en de gebeurtenissen in de kontekst van de Europese verkiezingen, die hoger werden vermeld. Dat men in de kontekst van dergelijke feiten zijn toevlucht neemt tot dergelijke uitzonderingsmaatregelen, geeft ons een hoogst bedenkelijk beeld van de werking van 'vrouwe justitia'.

In deze affaire heeft men overduidelijk reeds zelf een straf als 'afschrikking' willen uitspreken. Moest men de aanklacht tegen de '3' kunnen hardmaken met bewijzen, dan nog zal de korrektionele rechter maximaal een strafmaat uitspreken van één maand voorwaardelijk. (blanco-strafregister e.d.) Nu hebben de onderzoeker en de substituut-procureur er eigenhandig één week effectief van gemaakt, wat ingaat tegen elk rechtsgevoel... Om tot een 'aanklacht' te komen moest men nog een andere krachttoer uithalen. De 'kalkbeurt' waarvan de '3' verdacht worden was een anti-rakettenslogan op de stoep van een school, waar 's anderendaags een stembureau zou worden ingericht. Volgens de aanklacht behoort de 'stoep' ook tot het openbaar gebouw...

Vandaag bereikt ons het bericht dat Verbelen, persoonlijk 2 JAC-mensen in hun kantoor is gaan arresteren, op 'verdenking' dat ze in dat huis een minderjarige onderdak verlenen... De '2' zouden een hele dag zijn vastgehouden. Wie stopt 'sheriff' Verbelen?

o o o o

Besluit

Als wij deze brochure aan het afwerken zijn, bereikt ons het bericht dat vanmiddag 26 juni een aantal politiemensen o.l.v. de substituut Procureur des Konings Verbelen binnengevallen zijn op het JAC in Leuven. Ze hebben er 2 JAC-medewerkers meegenomen, om hen te ondervragen over een verdenking die op het JAC rust, dat men een minderjarig meisje zou onderdak bieden in het gebouw. Als ook deze mensen geen verklaring willen afleggen, dreigt Verbelen ze 24 uren vast te houden. Uiteindelijk wendt advocaat De Moor zich rechtstreekt bij de Procureur Carmen en mogen ze vrij na 8 uren hechtenis. Zulk een oorlogstaal van een parketmagistraat, zulk een politie-optreden was t.a.v. een instelling als het JAC in het Leuvense tot voor enkele jaren ondenkbaar. Van zulk een optreden gaat een bewuste criminaliserende werking t.a.v. dergelijke progressieve organisaties.

o o o o

Publikaties van Radicale Criminologen

- 'Wantoestanden in de gevangnissen van Vorst en St. Gillis' 28 blz. 40 Bf
- 'Gol. De steen des aanstoots', 52 blz., 60Bf
- 'Westland New Post', 28 blz. 40Bf
- 'Alternatieven ten aanzien van het strafrecht', 28blz., 30Bf
- 'Criminalisering van het politieke aktievoeren', 28 blz., 30Bf
- 'Dossier(tje) Voorlopige Hechtenis', 12blz., 10Bf

TE BESTELLEN VIA POSTBUS 11, 3000 Leuven

o o o o